ANUL X No. 2924 — Ediţia de seară — MARŢI 26 AUGUST, 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei lunĭ şi se plătesc înainte:
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 3. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Tifosul în Bucureşti

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Ancheta lor

Ceea ce am prevăzut s'a întîmplat. Sălbătecia medicului militar Nicoreanu trebuĭa acoperită şi de aceea s'a numit o anchetă medicală şi spiţerească, menită ca să dea vina tot pe acela care e deja în groapa rece, pus în imposibilitate, de *specificul* mediculuĭ militar, ca să maĭ vorbească şi să acuze pe cine-va.

Se zice, că ceĭ treĭ savanţĭ militarĭ aŭ şi găsit deja că Godeanu a murit de phtizie galopantă şi concluziunea este, bine înţeles, că medicul militar care a dat *specificul* unuĭ bolnav, atins fie de febră tifoidă, fie de phtisie galopantă, nu este vinovat de omucidere.

Principalul lucru nu era a se ştie de ce boală a murit nenorocitul sergent. Cestiunea era aceasta: dacă doctorul puşcărieĭ militare a administrat bolnavuluĭ, fără de nicĭ un motiv medical, o băutură care a putut fie să-l îmbolnăvească, fie să-ĭ agraveze boala. Trebuĭaŭ de ascultat martorĭ, de făcut o anchetă serioasă, aşa că lumea spăĭmîntată, de sălbăteciile militare, să se liniştească.

In loc de aceasta, în faţa cadavruluĭ rece al victimeĭ, mediciĭ aŭ început să insulte pe colegiĭ lor civilĭ, să se pronunţe d'înainte, că toate sînt mofturĭ şi, ca şi cînd eĭ eraŭ puşĭ în cauză, s'aŭ năpustit asupra preseĭ, vinovată de toate aceste boclucurĭ, de această împĭedicare de a ucide lumea.

Aveam dar deplină dreptate, cînd la început am declarat, că singura instanţă de judecată, la care apelăm, este opiniunea publică. Cît despre lumea oficială, lucrul este ştiut, cum se va întîmpla. Doctorul Nicoreanu va fi lăsat liber să-şĭ exerciteze înainte asasina'ĭ meserie, *specificul* îşĭ va urma înainte misiunea de a alege pe simulanţĭ, dintre bolnaviĭ adevăraţĭ, şi noĭ, infamiĭ ziariştĭ, vom fi înfieraţĭ cu pecetea oprobiuluĭ opiniuneĭ publice... militare.

Cu toate acestea noĭ ne vom face datoria. Vom urma înainte să arătăm cît de primejdios lucru este duşmănia aceasta între lumea militară şi cea civilă. Vom propovădui mereŭ, că trebuĭe să înceteze sălbătecia din armată, că soldatul, fiind cetăţean, trebuĭe tratat în chip omenesc, nu ca un duşman, maĭ răŭ de cît animalele. Acestea o spunem şi în interesul apărăreĭ ţăreĭ. Cu ce tragere de inimă va merge soldatul să-şĭ apere patria, cînd în inima luĭ este sădită ura în potriva a tot ce-ĭ superior, a tot ce poartă trese? Nu se tem superioriĭ de gloanţe rătăcite carĭ să-ĭ culce la pămînt şi ast-fel să se compromită apărarea naţională?

Ceea ce am zis de atîtea orĭ, o repetăm şi acuma: Nu facem răspunzătorĭ pe toţĭ ofiţeriĭ, de purtarea cîtor-va. Din nefericire, nu ceĭ bunĭ şi civilizaţĭ daŭ tonul. Aceştia, în modestia lor, suportă ponosul militarizmuluĭ răŭ înţeles şi nu aŭ curagiul de a face un reviriment în moravurĭ, de-a lupta ca şi în rîndurile armateĭ să pătrundă razele civilizaţiuneĭ şi ale omenieĭ. Aŭ fost cîţĭ-va miniştriĭ, ca generaliĭ Fălcoianu şi Budişteanu carĭ aŭ voit să civilizeze oştirea. Incercările lor aŭ rămas zadarnice, faţă de conspiraţia tacită a ofiţerilor superiorĭ partizanĭ aĭ băteĭ şi aĭ armateĭ bazate pe sălbăticie şi brutalitate.

Veni-va oare timpul cînd se va găsi militarul plin de energie ca să facă opera de regenerare a potereĭ noastre armate.

Pînă atuncĭ, noĭ ne vom face datoria, cum ne-am făcut şi pînă acuma. Vom da strigătul de alarmă pretutindenĭ, vom înfiera sălbăticiile militare şi vom face apel la toate bune-voinţele ca să ne ajute în această operă de umanitate.

Fireşte că moartea nenorocituluĭ Godeanu cere răzbunare, că nenorocitul Tudor David trebue de răzbunat şi că din fundul închisoreĭ soldatul Cojocaru protestează contra judecătorilor şi superiorilor săĭ. Sînt sute şi miĭ acele carĭ zac în spitalurĭ saŭ în mormînturĭ şi uitarea a pus peste faptele călăilor lor, linţoliul eĭ de vecinicie.

Să aşteptăm însă timpurile maĭ bune, cînd nu ne vom mulţumi, numaĭ cu atîta, ca opinia publică să numească *asasin* pe medicul Nicoreanu, ci se vor găsi şi judecătorĭ carĭ să sancţioneze această părere.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Ceĭ maĭ prima întîiŭ

Doctoriĭ militarĭ, ciopărţind victima colegului lor, d-rul Nicoreanu, inventatoriul *specificuluĭ*, aŭ declarat în mod solemn, că n'aŭ încredere în doctoriĭ civilĭ, de oare-ce aceştia ĭaŭ cincĭ leĭ pentru un certificat.

—Noĭ sîntem doctoriĭ ceĭ maĭ prima întîĭ şi noĭ ne mulţumim şi cu o bănouţa de certificat, declară felceriĭ răpozatuluĭ dr. Davila.

Lucrul draculuĭ e că publicul nu voieşte să recunoască acest lucru şi nu-şĭ lasă nicĭ bătăturile pe mîna acestor măcelarĭ. Maĭ mult încă: el nu consimte să dea *pesia* de cincĭ leĭ doctoruluĭ care are lampas roş la pantalonĭ. In disperare de cauză de-a nu putea otrăvi lumea civilă, bieţiĭ doctorĭ s'aŭ apucat de *curarisit* lumea militară şi reuşesc perfect în lecuirea boalelor celor maĭ complicate, în senzul că bolnaviĭ încetează să sufere, trecînd întru Domnul!

Şi sînt mizerabilĭ calomniatorĭ carĭ să nu recunoască meritul atîtor oamenĭ pentru carĭ ştiinţa medicală nu are alte secrete, de cît acele pe carĭ le ordonă *don* colonel ca să le aĭbă.

Periplizos.

Nouă infamie

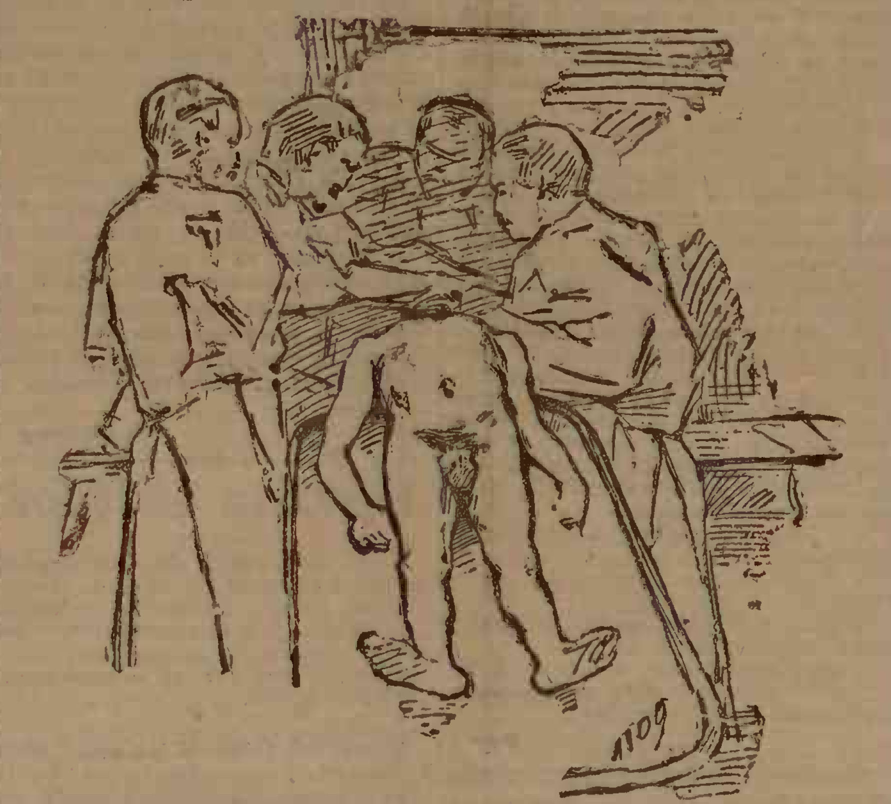
Ignobilul era trist, avea insomnie, nu putea digera bine. In luna August nu comisese nicĭ o infamie şi de aceea omul nu se simţea bine. Luna era pe isprăvite şi bietul bolnav nu-şĭ afla locul, cînd un ordin primit de la Constantinopol, îĭ spuse că în ţara romînească sînt adăpostiţĭ Armenĭ şi că trebuĭe daţĭ afară. Primul nostru ministru, azĭ nu maĭ are nimic de refuzat Turcilor. Imediat a dat ordin şi peste 50 de Armenĭ adăpostiţĭ în Constanţa aŭ primit poruncă să plece imediat de pe teritoriul romînesc. Infamia a fost adusă la îndeplinire, nenorociţiĭ deja sînt departe de ţărmul inospitalier al ţăreĭ romîneştĭ şi blesteamă această ţară care, altă dată, deschidea braţele tuturor nenorociţilor şi prigoniţilor politicĭ. Pe acele timpurĭ noĭ nu eram măcar un stat civilizat. Eram încă în barbarie. Domnul tăĭa şi spînzura şi cu toate acestea revoluţionariĭ de la 1830 şi 1848, refugiaţiĭ politicĭ din Polonia, găseaŭ adăpost la noĭ în ţară.

Liberaliĭ îşĭ făceaŭ odată o ĭală de a întinde mîna acelor oamenĭ carĭ luptaŭ pentru emanciparea ţărilor lor. Azĭ D. Sturdza, care are neruşinarea să vorbească în numele liberalizmuluĭ, insultă memoria bătrînilor democraţĭ şi goneşte din ţară pe nişte oamenĭ inofensivĭ, carĭ nu aŭ altă vină de cît aceea de a fi fugit de urgia turcească. Credeaŭ nenorociţiĭ că Romînia este, ca şi altă dată, ţară liberală şi ospitalieră. Aŭ aflat acum sărmaniĭ, că sîntem departe de aşa ceva şi că Romînia s'a prostituit înaintea semi-luneĭ şi s'a vîndut tuturor puterilor opresive şi reacţionare.

Acum *ignobilul* e vesel, digerează bine şi doarme liniştit. Nu s'a sfîrşit luna fără ca să nu comită infamia regulamentară.

Cos.

Autopsia sergentului Godeanu



Criza ministerială germană

Hohenlohe. — Impăratul şi codul militar. — Promisiunea cancelaruluĭ. — Demisiunea

De cît-va timp se menţine cu inzistenţă zvonul despre retragerea principeluĭ de Hohenlohe, cancelarul imperiuluĭ german. Intre împărat şi cancelar se zice că ar fi existînd marĭ neînţelegerĭ cu privire la reforma codiceluĭ militar, şi ca urmare se crede că principele va trebui să-şĭ părăsească postul. Retragerea cancelaruluĭ n'ar însemna poate nimic, dat fiind faptul că în Germania miniştriĭ se numesc,—dacă această retragere nu s'ar face pe tema codiceluĭ militar.

*

Acest codice, o antică în felul luĭ, o rămăşiţă a cazonizmuluĭ prusac de pe vremea domnieĭ fredericiane, a provocat foarte marĭ nemulţumirĭ în toată Germania, nemulţumirĭ carĭ aŭ avut un ecoŭ în Reichstag unde cancelarul a trebuit să se angajeze pe onoarea sa că va reforma codicele criminal. In senzul promisiunilor cancelaruluĭ, ziarul oficios „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ a publicat o notiţă prin care se spunea că principele cancelar nu va admite nicĭ o reformă a codiceluĭ militar, care să nu corespundă saŭ să contrazică promisiunea ce a dat-o în Reichstag.

*

După cum se vede, în Germania n'aŭ ajuns cu progresul aşa de departe în cît un ministru să-şĭ calce cu uşurinţă cuvîntul dat în parlament. Dacă împăratul nu va admite o reformă radicală a codiceluĭ militar, atuncĭ principele de Hohenlohe va fi silit să se retragă. Populaţiunea germană însă cere în marea majoritate reforma justiţieĭ militare, care în starea eĭ actuală a devenit imposibilă,—aşa că retragerea luĭ Hohenlohe va deveni probabil semnalul pentru începerea uneĭ campaniĭ contra militarizmuluĭ, şi—deşi pe ascuns, dar nu maĭ puţin energică, în potriva împăratuluĭ.

*

Cine va urma luĭ Hohenlohe nu se poate şti cu destulă siguranţă. S'a vorbit şi se vorbeşte mult de contele de Buellow ca viitor cancelar al imperiuluĭ. Succesiunea — în alte condiţiunĭ — ar fi fost şi naturală şi nemerită. Aşa însă cum se prezintă, ea devine compromiţătoare pentru contele de Buellow care ar veni la putere, ca o unealtă a împăratuluĭ şi pe o temă absolut nepopulară. Contele de Buellow însă e prea diplomat pentru ca să primească în asemenea condiţiunĭ cancelariatul. Singurul urmaş al luĭ Hohenlohe, n'ar putea deci fi acum altul de cît — Stumm.

Gal.

Bande de hoţĭ

Voinţa Naţională *ne aduce ştirea că nişte bande de hoţĭ aŭ trecut de maĭ multe orĭ în cursul acesteĭ lunĭ din Bulgaria în judeţul Constanţa şi aŭ comis tîlhăriĭ.*

Este nostim că Voinţa *vorbeşte de intervenţiĭ diplomatice. Dar pentru-ce nu se ĭaŭ măsurĭ ca aceste bande să nu poată să treacă la noĭ?*

Cum se face că ele terorizează populaţia judeţuluĭ Constanţa de atîta timp şi D. ministru de războiŭ n'a luat nicĭ o măsură?

Slavă Domnuluĭ, avem destulă armată şi ţara face destule sacrificiĭ pentru ca să nu fim siliţĭ a face apel la guvernul bulgar să ne apere graniţele.

Ştirile Voinţeĭ *sînt într'adevăr foarte curioase şi ele denotă la guvernul nostru o stare de complectă inconscienţă de datoriile sale.*

Auzişĭ intervenţie diplomatică ca să se oprească nişte bandiţĭ de a trece din Bulgaria la noĭ!

Dar cum aŭ putut eĭ trece pînă acum printre pichetele noastre de soldaţĭ?

Dar ce, Dobrogea e pustie, nu este acolo nicĭ armată, nicĭ administraţie?

Nu este destul că Bulgariĭ îşĭ fac mendrele în Dobrogea, acum facem chiar noĭ apel la eĭ ca să ne apere frontiera de incursiunea bandelor de hoţĭ?

Ar face maĭ bine Domniĭ miniştriĭ să ĭa măsurile necesare ca să apere Dobrogea şi să nu creadă că din moment ce s'a făcut un plan de monument cu patru soldaţĭ de bronz, apoĭ Dobrogea este păzită.

Şi ar fi de dorit ca altă dată să nu maĭ să lase bandele să prade o lună de zile şi apoĭ să ni se spue că guvernul **o să** *ĭa cutare şi cutare măsură.*

Ianus

ACTUALITAŢI

Vasile Vişan
(Victima sălbăticiilor de la secţia 50).



Am povestit cele întîmplate cu vizitiul cariolelor poştale, Vasile Vişan care, în secţia No. 50, a fost bătut în chipul cel maĭ sălbatec.

Vişan are vîrsta de 19 anĭ şi e de loc din Severin. A intrat în serviciul cariolelor poştale de la 1 Februarie 1895 şi antreprenorul este foarte mulţumit de serviciile sale.

In Turnu-Severin a făcut 3 clase primare.

Hainele şi cămaşa îĭ eraŭ pline de sînge, capul bandajat şi acuma devenĭ peste tot corpul.

MEDICII MILITARI

Cazul D-ruluĭ Nicoreanu şi asasinarea tînăruluĭ sergent Godeanu, atrag atenţiunea publiculuĭ asupra corpuluĭ militar romîn. E trist, dar trebuĭe să o spunem că mediciĭ militarĭ, în general, cu micĭ şi respectabile excepţiunĭ, nu sînt la înălţimea datorieĭ lor. Lăsînd la o parte cunoştinţele serioase, vom vorbi numaĭ de umanitatea, care trebuĭe să aĭbă orĭ-ce medic. In această privinţă doctoriĭ din armată — şi vorbim de doctoriĭ militarĭ de profesiune — lasă mult de dorit. Eĭ aŭ menirea de a îndulci trista viaţă a soldatuluĭ şi a descoperi toate crimele militarizmuluĭ. Din nefericire, de multe orĭ doctorul regimentuluĭ este maĭ sălbatec de cît militariĭ propriŭ zişĭ, şi graţie luĭ toate crimele, bătăile şi schinjuirile din armată se cocoloşesc. Omul de ştiinţă dispare, în faţa ofiţeruluĭ, care din spirit răŭ înţeles de corp, se crede în drept a acoperi cu răspunderea şi autoritatea luĭ atîtea neomeniĭ. Unde puneţĭ că fie-care bolnav este un simulant şi ca mijloc de încercare îĭ se dă *specificul* a căruĭa reţetă a perfecţionat-o doctorul Nicoreanu. Dacă nenorocitul scapă, e că a fost sănătos şi decĭ a simulat boală, a voit să tragă pe sfoară pe doctor. Dacă se îmbolnăveşte maĭ răŭ, dacă moare, e proba contrarie şi ucigaşul găseşte tot-d'a-una colegĭ, ca să declare că moartea este naturală.

In potriva acestor oamenĭ, carĭ dezonorează ştiinţa, ar trebui de făcut o reacţiune. E de datoria corpuluĭ medical civil, ca să facă aceasta şi să declare ca nevrednicĭ de-a purta titlul de medic pe toţĭ aceĭa carĭ îşĭ bat joc în chip aşa de crud de omenirea suferindă. De asemenea trebuĭe să facă şi *adevăraţiĭ* mediciĭ militarĭ, carĭ îşĭ înţeleg rolul şi carĭ nu se fac nicĭ o dată compliciĭ asasinilor şi aĭ bătăuşilor.

Sfinx.

Tot pentru D. Stătescu

Cearta în tabăra liberală pentru D. Eug. Stătescu continuă.

E nostimă această ceartă. Ea doveşte că toate grupurile liberale aŭ convingerea că fără concursul D-luĭ Stătescu nu pot să deţie, nicĭ să ĭa puterea.

De aci lupta fie-căruĭ grup pentru a'şĭ apropia pe D. Stătescu şi maĭ ales de a forma în public convingerea că Benjaminul colectivităţeĭ e cu eĭ.

O declaraţie

Alaltă-erĭ a intervenit în discuţie şi Liberalul, *ziarul D-luĭ Malla, cumnatul D-luĭ Stătescu şi al D-luĭ Ghimpa protejatul acestuĭa.*

Liberalul *spune că* Drapelul, *atacîndu-l pe el, îl atacă pe D. Stătescu.*

De aci rezultă că D. Stătescu nu e nicĭ cu ceĭ de la Voinţa , *nicĭ cu ceĭ de la* Drapelul, *ci cu ceĭ de la* Liberalul.

Ce zice Drapelul

Aceasta strică însă socotelile „Drapeluluĭ“, de aceea ceĭ de la acest ziar se grăbesc să conteste afirmaţia Liberaluluĭ.

In acelaş timp organul aurelianiştilor face o serie de temenele şi de complimente D-luĭ Stătescu.

— Cine e cel maĭ mare om?
— D. Stătescu!
— Cine e cel maĭ talentat?
— D. Stătescu!
— Cine e cel maĭ arătos?
— D. Stătescu!
— Cine e cel maĭ frumos?
— D. Stătescu!
— Cine e cel maĭ bun?
— D. Stătescu!
etc. etc. etc.

Versiunea probabilă

Versiunea însă, care pare a fi cea maĭ probabilă, este aceea că D. Stătescu, care a manifestat un moment intenţia de a lua puterea, nu e de loc dispus s'o ĭa.

Şi ĭată de ce.

D. Stătescu este un ambiţios care nu vrea să cheltuĭască nimic pentru a şi satisface ambiţia.

Puţin îĭ pasă D-luĭ Stătescu cine este saŭ cine să fie la putere. D-sa primeşte să fie orĭ-cine numaĭ cu o condiţie: să-ĭ dea D-sale toate onorurile, să-l zeifice şi să-ĭ pomenească tot d'auna numele, îndată ce ar fi vorba de un eveniment saŭ o faptă mare.

De ce s'a mişcat

De ce s'a mişcat D. Stătescu? Pentru-că a avut un moment impresia că toată lumea îl consideră ca pe un bolnav neputincios de vre-o acţiune şi ca atare nu s'a maĭ ţinut seama de D-sa.

D. Sturdza, în contra păreреĭ D-sale a luat pentru a doua oară puterea, D. Skina a sprijinit formaţiunea cea nouă şi pînă şi imberbul Djuvara şi-a permis să intre în minister.

Această tratare nu o putea primi caracterul D-luĭ Stătescu. De aceea D-sa s'a mişcat.

Acum însă, cînd toată suflarea liberală îl adulează, toţĭ îl recunosc ca cel maĭ mare bărbat de stat şi-ĭ daŭ titlul de salvatorul partiduluĭ, D. Stătescu îşĭ face bagagele pentru străinătate şi va pleca, căcĭ nu vrea să supere pe nicĭ unul din grupurile carĭ îl adorează.

Atuncĭ ce are să se întîmple aŭ să cadă cu toţiĭ.

Rep.

Medicĭ militarĭ şi medicĭ civilĭ

Casta. — Mediciĭ militarĭ. — Cinstea monopolizată. — Cultura şi militarizmul. — Specificul. — Datoria medicilor civilĭ.

Cu inema îndurerată scriŭ aceste rîndurĭ. Sînt unul dintre aceea carĭ nu'şĭ pierduseră încă orĭ-ce speranţă, sînt unul dintre aceea carĭ cred că tot se maĭ găseşte dreptate în ţara asta, sînt unul dintre aceea carĭ cred că ştiinţa are darul de a înobili sufletul, de a înduĭoşa inimile şi de a lumina întunericul.

Astăzĭ toate iluziile mi s'aŭ sfărîmat: am maĭ asistat la nedreptăţĭ şi barbariĭ în ţara asta, dar barbariĭ ca acele despre carĭ am aflat în săptămîna trecută, sînt unice chĭar în analele destul de bogate ale barbariilor militare din Romînia.

*

Cu ocaziunea autopsieĭ cadavruluĭ nenorocituluĭ Godeanu, am putut face o nouă descoperire. Prăpastia dintre lumea civilă şi lumea militară se lărgeşte tot maĭ mult. Inainte numaĭ nişte moşĭ tecĭ ramoliţĭ, al căror orizont de vederĭ era mărginit de cele patru zidurĭ ale căzărmeĭ, inzistaŭ asupra superiorităţeĭ casteĭ militare faţă de oameniĭ civilĭ. Astăzĭ un medic, un om cult, absolvent al uneĭ universităţĭ în care colegiĭ şi superioriĭ săĭ aŭ fost, în zdrobitoare majoritate, civilĭ se face ecoul uneĭ morale speciale militare, care zice că tot ce-ĭ canalie civilă e necorect, necinstit şi că numaĭ militariĭ maĭ reprezintă cinstea, integritatea şi incoruptibilitatea în ţara romînească.

*

Asupra părerilor D-ruluĭ care a făcut asemenea declaraţiĭ grave, nu e locul să inzistăm aci. Aceste declaraţiĭ sînt o sfidare aruncată întreguluĭ corp medical romîn şi constituĭe un act de nerecunoştinţă flagrantă, faţă cu aceĭ oamenĭ carĭ aŭ sacrificat cel maĭ frumos timp din viaţa lor, pentru dezvoltarea ştiinţeĭ medicale şi pentru educarea unor medicĭ, carĭ numaĭ cinste nu fac ştiinţeĭ.

Oare ce crede D-l medic militar Papilianu—cu care din fericire nu se solidarizează tot corpul medical militar—crede D-sa că punînd uniforma, 'ţĭ-aĭ schimbat caracterul? Oare un Asachi este maĭ puţin onorabil, fiind că nu poartă chipiul roşĭu? Oare un Babeş este maĭ puţin merituos, fiind-că nu tărîie o sabie după dînsul?

*

Ştiinţa nu admite clasificărĭ, D-le dr. Papilianu, şi profesoriĭ D-tale, carĭ eraŭ în cea maĭ mare parte civilĭ, şi colegiĭ D-tale, carĭ, în marea lor majoritate, sînt oamenĭ cinstiţĭ, nu s'ar fi putut face nicĭ maĭ bunĭ, nicĭ maĭ răĭ de cît eraŭ, îmbrăcînd uniforma. Adică maĭ răĭ se puteaŭ poate face, căcĭ contactul cu oameniĭ, asupra cărora schimbarea haĭneĭ a produs un fatal efect, putea să-ĭ strice şi pe dînşiĭ. Se poate că unĭĭ medicĭ, punînd pe dînşiĭ uniforma militară, să lepede inima,—se poate acest lucru, fiindcă dacă nu s'ar putea. cazul unuĭ Godeanu n'ar fi cu putinţă.

*

Nu ştiŭ dacă aţĭ citit „Discipolul“ luĭ Bourget şi dacă aţĭ admirat splendida psichologie a maestruluĭ, a învăţătoruluĭ care începe a se îndoi de învăţătura sa, cînd vede ce forme aceasta ĭa în creerul discipoluluĭ. Poate un vechiŭ profesor al luĭ Nicoreanu saŭ al d-ruluĭ Papilianu, se căzneşte astăzĭ sufleteşte, se chinueşte de teamă ca nu cum-va o vorbă greşită a luĭ, să fi inspirat pe d-rul Nicoreanu în administrarea specificuluĭ, pe d-rul Papilianu în înaltele sale ideĭ despre infamiĭ medicĭ civilĭ.

*

In general vorbind, rămîĭ înmărmurit cum cultura poate să treacă prin creerul unuĭ om, fără ca să lase cea maĭ mică urmă, cum un medic, care anĭ de zile studĭază pentru ca să poată scăpa viaţa oamenilor, ajunge să susţie că e bine ca să se administreze unor oamenĭ bolnavĭ otrăvurĭ în doze marĭ, maĭ marĭ chĭar de cît este nevoĭe pentru ca să ĭa un om.

Este o tristă constatare ce trebue s'o facem, anume: că sînt uniĭ oamenĭ carĭ trec prin universitate, carĭ reuşesc să parvie la funcţiunĭ marĭ şi carĭ aŭ o idee aşa de tristă despre misiunea mediculuĭ!

Specificul—aşa declară uniĭ medicĭ militarĭ—se dă soldaţilor carĭ susţin că sînt bolnavĭ, pe cînd în realitate caută numaĭ să se odihnească în spital. Intrebăm: nu maĭ există alt mijloc de a constata pe simulanţĭ de cît acela de a le da—oamenĭ sănătoşĭ şi teferĭ—să bea o otravă care să-ĭ îmbolnăvească?

Dar, din moment ce un medic nu maĭ poate constata pe simulanţĭ pe altă cale,

de cît dîndu-ĭ specificul, atuncĭ el riscă să l dea şi la oamenĭ bolnavĭ, al căror organism slăbit nu maĭ aşteaptă de cît o lovitură pentru ca să înceteze cu totul de a funcţiona. Şi cazul cu specificul ce omoară un om—e noŭ numaĭ pentru marele public, în cazărmĭ el e vechĭ, face parte, ca să zic aşa—din misterele cazărmilor.

*

Autopsia s'a făcut numaĭ de medicĭ militarĭ, de şi rudele nenorocituluĭ Godeanu aŭ cerut să li se permită aducerea unuĭ medic civil, ca să aziste şi el la cercetarea ce se va face. De ce medicii militarĭ aŭ refuzat să îndeplinească cererea rudelor ?. Acestea aŭ un drept asupra cadavruluĭ luĭ Godeanu, — un drept maĭ sfînt de cît acela în virtutea căruĭa aŭ pus stăpînire pe el medicii militarĭ. L-aŭ răpit pe Godeanu cel viŭ din braţele uneĭ mame, din braţele rudelor sale, l-aŭ omorît şi nicĭ după moarte nu vor să li-l dea înapoĭ ?

Numaĭ gîndindu-te la toate cele petrecute, te apucă groaza. Trăim maĭ răŭ de cît în Rusia, trăim ca în evul mediŭ,—avem oamenĭ carĭ trăĭesc în afară de lege : uniĭ pot să omoare fără ca să fie pedepsiţĭ, alţiĭ pot fi omorîţĭ fără ca să fie răzbunaţĭ...

E trist, foarte trist pentru Belgia Orientuluĭ.

Un medic civil.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

Ideal şi Real

(Reminiscenţă poetică, adausă, revăzută şi fără figurĭ în text).

Cu plete negre de poet
Aduse pe după urechĭ
El îĭ spune duĭos, încet
A dragosteĭ cuvinte vechĭ.

„O, idealică făptură
„Cu ochĭ focoşĭ ca doĭ jăraticĭ
„Cu dulce şi superbă gură
„Tu poţĭ să facĭ robĭ şi fanaticĭ,

„Ah, frumuseţeĭ tale sfinte
„Voeştĭ tu rob să-ţĭ fiŭ, femee,
„Să te iubesc, zmerit, cuminte
„Cu o iubire eteree ?

„Ţi-aş da viaţă şi suflare
„Tu care fiinţa'mĭ o răscolĭ.
„Răspunde, ideal, visare...
„Ce vreĭ ?"
Iar ea cu nepăsare
Răspunse juneluĭ :
Două polĭ !

Chiţibuş.

CRONICA

Inotătorĭ

Citeam erĭ că un tînăr romîn a luat la Carlsbad premiul întîĭ la înotat, stînd maĭ bine de două ore în apă.

Iacă un sport plăcut şi folositor. Apa rece îţĭ face bine sănătăţeĭ şi înnotătorul bun scapă de multe orĭ de perĭ cole serioase, căcĭ adesea ţi se întîmplă în viaţă să aĭ aface cu apa care e un duşman de temut.

La noĭ se găsesc mulţĭ înotătorĭ bunĭ. La Constanţa mi s'a spus că sînt maĭ mulţĭ carĭ uĭmesc lumea cu distanţele marĭ ce parcurg şi îmĭ pare că prinţul Gr. Sturdza se duce înot de la otel Carol pînă la viĭ, ceea-ce este ceva.

Acum cît-va timp un Englez s'a prins să treacă înot Pasul de Calais. Inaintea luĭ aŭ maĭ făcut această încercare treĭ inşĭ, dar acest din urmă e un simplu amator şi vrea să facă acest act numaĭ de gust.

Cel d'întîiŭ care a trecut strîmtoarea La Manche a fost căpitanul american Boyton. Prima luĭ încercare pe care a făcut-o la 1874, a fost cutezătoare pînă la nebunie.

Se afla în ziua de 24 Octombrie pe steamerul *Queen* şi se ducea din America în Englitera. Un vînt puternic se ridică. Barometrul prezicea furtună mare. Cu toate împotrivirile tuturor, căpitanul se aruncă în mare la vre-o 30 de mile de coastele irlandeze. Uraganul se dezlănţui curînd şi fu aşa de îngrozitor în cît în ziua aceĭa 56 de nave periră pe coastele Angliei.

Boyton ajunse teafăr şi sănătos la uscat după ce se luptase nouă ore cu elementele.

La 1877 trecu strîmtoarea de Messina care nu e aşa largă, dar plină de vîrtejurĭ şi de ochiurĭ şi de rechinĭ. Boyton fu atacat de unul. Scăpă mulţumită singeluĭ săŭ roce. Cînd se întoarse rechinul cu pîntecele în sus— cum fac eĭ cînd se reped la o pradă,—căpitanul se dete repede în lăturĭ şi îĭ vîrî în gît pînă în prăsele un cuţit ce luase cu el.

După el trecu căpitanul Webb care înotă 22 de ore şi jumătate. Cînd ajunse, nu maĭ putea de oboseală. Acesta peri în cataracta Niagara pe care se prinse pe 100.000 francĭ să o treacă. Cum se aruncă în apă şi fu înghiţit de vîrtejul apelor şi fu găsit peste cîte-va zile cu capul zdrobit de stîncĭ.

Aceste „turury de forţă" sînt faptele unor oamenĭ de mare curagiŭ şi prin urmare ceva rar. Ce ar trebui însă, este ca toată lumea să ştie înota, căcĭ înotatul e bun — cum maĭ spuseĭ pentru sănătate şi une-orĭ te îngădue să facĭ bine scăpînd de la moarte pe nenorociţĭ carĭ se află în primejdie.

Radu Prelea

FEL DE FEL

Manuscrisele luĭ Leopardi.—Guvernul italian a expropiat pe deţinătoriĭ manuscriselor poetuluĭ Leopardi, mort la 1837. Un amic al poetuluĭ, Antonio Ranieri, a ţinut multă vreme ascunse aceste manuscrise şi după moarte le-a lăsat moştenire la două fete bătrîne, rude ale sale. Acestea, din motive religioase saŭ sfătuite de străinĭ, aŭ refuzat să predea manuscrisele adevăratelor rude, carĭ le destinaseră biblioteceĭ din Neapole. Acum biblioteca va intra în posesia manuscriselor, ĭar o comisiune de literaţĭ le va cerceta şi va da publicităţeĭ cele maĭ importante dintre dînsele.

*

Regele Siamuluĭ.—Se ştie că regele Siamuluĭ călătoreşte de vre-o cîte-va lunĭ prin Europa. Acum se istorisesc teĭ de fel de minunăţiĭ despre „măria sa." Aşa regele Siamuluĭ doarme necontenit. De nu 'l-ar scula camerieriĭ săĭ cînd trebuĭe să meargă la vre-o serbare, ar întîrzia-o în tot-d'auna. Un ziar german menţionează că regele Siamuluĭ are cu dînsul atîta bagaj, cum n'a maĭ avut nicĭ un monarch în călătoriile sale. Ca la vre-o două sute de colete urmează pe rege dintr'un loc în altul. Acĭ ziarul german greşeşte însă : principele Bulgarieĭ are şi el atîta bagaj cînd merge la drum.

*

O schele scumpă.—In Berlin se construĭeşte acum biserica mitropolitană. Va fi una din clădirile cele maĭ marĭ şi maĭ impozante din lume. Numaĭ schelele necesare clădireĭ, sînt o construcţie de cel maĭ mare interes şi costă peste un sfert de milion de leĭ. Maĭ ales e interesantă construcţia scheleĭ din jurul cupoleĭ principale care are o înălţime de 114 metri. Spre schele duc unspre-zece scărĭ solid construite.

*

O invenţiune senzaţională.—Americanul Toma B. Dixon din Kentuky a reuşit să facă o invenţiune electrică la care încreazâ de anĭ de zile Edison, Tesla şi mulţĭ alţĭ electricianĭ renumiţĭ. Invenţia constă în faptul că se pot transmite pe aceĭaşĭ sîrmă, şase depeşĭ de o dată. Dixon a prezentat aparatul săŭ unor specialiştĭ la Boston, şi experienţele aŭ reuşit în mod perfect. Prin introducerea sistemuluĭ sextuplex direcţiunile poştelor vor realiza marĭ economiĭ. Dixon a lucrat la invenţiunea sa şase anĭ.

*

Cîţĭ perĭ avem pe cap ?— Statisticianilor nu le scapă nimic din vedere. Eĭ calculează totul. Statisticianiĭ americanĭ fac însă cele maĭ curioase cercetărĭ. Aşa unul dintre aceştĭa din urmă s'a apucat să socotească cîţĭ perĭ aŭ oamenĭĭ pe cap.

Calculul săŭ l'a făcut pe 6 centimetri pătraţĭ şi a găsit la oamenĭĭ cu o capelură mijlocie — nu e vorba de cea maĭ mică chelie—mijlocia de 1.066 perĭ.

Un bucureştean pe zi

Doctorul Codreanu



Inteligent, cult şi bun diagnostician. Aceste calităţĭ l'aŭ făcut ca în scurtă vreme să capete o clientelă foarte întinsă. Are la activul săŭ multe lucrărĭ de valoare. Se citează în special două comunicărĭ făcute împreună cu D-l profesor dr. Severeanu la congresul internaţional de la Roma.

1) Contribuţiune la studiul Laparatomiilor—61 operaţiunĭ pentru diferite tumorĭ coprinse în cavitatea abdominală.

2) Extirparea uneĭ tumorĭ din regiunea parotidienă, cu tăĭarea vineĭ jugulare, carotideĭ primitive şi a tuturor nervilor din acea regiune. Vindecarea operatuluĭ.

3) Cîte-va cuvinte despre astasie abosie. In această lucrare la capitolul „tratament" încheĭe ast-fel: medicul trebue să caute pe toate căile de a deveni prietenul, persoana de încredere a bolnavuluĭ istoric, şi sînt convins că prin sugerările saŭ sfaturile zilnice ce I-ar da îĭ va ajuta mult maĭ mult de cît cu tot arsenalul terapeutic.

4) Cîte-va cuvinte asupra suturilor intradermice.

5) Acţiunea theobromineĭ în cazurĭ de ascită.

6) Cîte-va cuvinte asupra fracturilor bazeĭ craniuluĭ etc. etc.

Toate aceste lucrărĭ dovedesc în deajuns hărnicia şi cultura sa. E profesor de higienă la Liceul modern.

Per

Or, fiind dat că părul capuluĭ se întinde de obiceiŭ pe 3 decimetri pătraţĭ, rezultă că omul are 127,920 perĭ.

Statisticianul american a făcut calculul şi după culoarea păruluĭ. El a constatat că blonziĭ aŭ 143,006 perĭ, bruniĭ, 105,000, ĭar ceĭ cu părul roşu numaĭ 29,200 perĭ.

Această diferenţă provine şi din faptul că părul blond este cel maĭ subţire, ĭar părul roşu cel maĭ gros.

*

Hoţiĭ din vagon-lits.— Pentru a ferĭ pe pasagerĭ de furturĭ, societatea internaţională a vagoanelor cu paturĭ, a hotărît înfiinţarea unor casete de fer, prevăzute cu maĭ multe sertare. Orĭ-ce pasager va primi odată cu biletul de călătorie şi o cheĭe purtînd un număr care se va afla practicat şi pe sertarul respectiv. In acest sertar pasagerul îşĭ va păstra baniĭ, hîrtiile de valoare şi bijuteriile.

Lamwda.

Din Iaşi

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ")

Chestiunea pîineĭ. — Furtul de la depozitul de tutun.— Scandalul cu canalizarea Calcaineĭ

Chestiunea pîineĭ

Şi aicĭ ca şi aĭurea, chestia pîineĭ preocupă mult spiritele. Dar ceea ce e maĭ interesant e că nu e zi lăsată de la Dumnezeŭ în care să nu se confişte şi aducă la primărie sute de chilograme de pîine constatate lipsă la cîntar.

Ast-fel, numaĭ pe ziua de Vinerĭ subcomisarul Chiriac de la secţiea I-a confiscat peste 200 chilograme de pîine. De aci se poate vedea pînă unde se întinde spiritul de a se îmbogăţi al unor brutarĭ — şi aceasta ne face a crede că chiar dacă s'ar vinde chilogramul de pîine cu un leŭ, eĭ tot ar da-o lipsă.

Furtul de la depozitul de tutun

La depozitul de tutun de acĭ s'a dat zilele acestea peste un furt comis de către unul din funcţionariĭ săĭ cu numele de Tănăsescu. Furtul se ridică la suma de 300 leĭ şi ĭată împrejurările în carĭ a fost comis.

Ministrul de finanţe, dînd ordin încă din anul trecut tuturor debitanţilor de timbre şi tutun ca să primească orĭ ce trată saŭ timbru stricat în schimbul uneĭ reţinerĭ de 10 banĭ din valoarea lor, toate timbrele stricate primite de debitanţĭ se dădeaŭ la depozit cu 10 banĭ maĭ puţin de fie-care bucată.

Or, cum toţĭ baniĭ proveniţĭ din timbrele şi tratele stricate se manipulaŭ de Tănăsescu, acest funcţionar şi-a însuşit 300 leĭ. Descoperindu-se însă furtul, numitul funcţionar a fost imediat destituit, după ce maĭ întîiŭ i se reţinuse, din garanţia depusă la intrarea în serviciŭ, suma furată.

Scandalul cu canalizarea Calcaineĭ

Cu canalizarea Calcaineĭ, a căreĭ dare în lucrare este aprobată de consiliul comunal de Iaşĭ, se petrece un adevărat scandal. Este atîta timp de cînd această chestiune a intrat în discuţie şi, cu toate astea, încă nicĭ pînă în ziua de azĭ nu s'a isprăvit cu dînsa.

Se vede că ediliĭ Iaşilor sînt deprinşĭ să se ocupe de interesele oraşuluĭ numaĭ de formă, căcĭ nu putem înţelege cum se poate ca o cestiune să preocupe consiliul vreme îndelungată şi la urma urmelor tot nerezolvită să rămînă. Chestiunea canalizăreĭ Calcaineĭ se află de mult în discuţie şi credem că a sosit momentul ca să se înceapă lucrările de canalizare.

Coresp.

Revista cărţilor

Curs complect de corespondenţă comercială de I. C. Panţu. Broşură. Un vol. în 8 de 268 de paginĭ.

Cartea această este foarte folositoare pentru şcoalele de comerciŭ şi pentru particularĭ carĭ vor să se conformeze uzuluĭ comercial.

*

Raportul general pe anul 1896 al Cameręĭ de comerciŭ a circomscripţieĭ a III-a (Ploeştĭ). Un vol. în 8 de 121 paginĭ. Stabilimentul „Progresul" Ploeştĭ.

Noul discurs al luĭ Wilhelm II

Oratoria luĭ Wilhelm II.— Tema favorită.— Ultima cuvîntare. — Poporul german.

Cînd Wilhelm II a ţinut primul săŭ discurs, o mare senzaţie s'a produs în Germania. Impăratul atacase în mod violent pe socialiştĭ şi provocase la luptă împotriva acestora pe toţĭ militariĭ săĭ. Impăratul făcea un apel către baionete în primul săŭ discurs politic maĭ însemnat. Germaniĭ nu eraŭ obicĭnuiţĭ cu un asemenea limbagiŭ, şi manifestară o anumită mirare...

*

Urmară însă maĭ tîrziŭ multe discursurĭ cu aceleaşĭ teme nevariate : contra socialiştilor, pentru a-tot puternicia monarchuluĭ, pentru militarism, contra democraţieĭ, etc. De ce atuncĭ ultimul discurs al împăratuluĭ care, nicĭ ca fond nicĭ ca formă, nu se distinge de celel'alte trecute ale luĭ, a produs atîta zgomot în Germania, în cît stîrneşte chiar critica unor ziare ce trec de oficioase ?

La Coblenz Wilhelm a ţinut acum cîte-va zile un discurs în care printre altele spunea „că împăratul nu răspunde de faptele sale de cît luĭ Dumnezeŭ." Şi acest discurs este astă-zĭ viŭ comentat de toată lumea şi maĭ ales de Nemţĭ.

*

National Zeitung, un ziar care are multe legăturĭ cu guvernul imperiuluĭ, protestează împotriva cuvintelor împăratuluĭ, ziarele liberale protestează şi despre ziarele democratice nicĭ nu maĭ vorbim. Singure ziarele conservatoare aprobă cuvintele împăratuluĭ şi daŭ a înţelege că acesta ar fi decis să facă o lovitură de stat.

Avînd în vedere temperamentul luĭ Wilhelm II lucrul nu e de necrezut, dar avînd în vedere situaţia în Germania el nu trebuĭe să inspire nicĭ o grijă. O lovitură de stat în condiţiunile actuale, ar însemna distrugerea Hohenzollernilor, ar însemna distrugerea Germanieĭ. Particularismul, boala de care a zăcut atîta vreme ţara nemţească, va bîntui din noŭ şi marea Germanie se va desface ĭarăşĭ într'o enormă mulţime de state microscopice.

*

Din aceasta se poate decĭ vedea că nu frica a făcut pe poporul german, ca de astă dată să se agite maĭ mult în juruĭ discursuluĭ luĭ Wilhelm. Poporul german nu maĭ vroĭeşte să se lase a fi sfidat, el nu maĭ vroĭeşte să permită împăratuluĭ ca să-ĭ arunce cele maĭ insultătoare cuvinte. De aceea se observă o mişcare neobicĭnuită prin toate clasele sociale extra-conservatoare...

Gal

Plîngerĭ

D. Chiriţă Alexeanu, din strada Măcelarĭ 44, ni se plînge că proprietarul caseĭ în care şade şi comisarul secţieĭ 12, îĭ face fel de fel de mizeriĭ. De şi D. Alexeanu a plătit chiria pînă la Sf. Dumitru, proprietarul voĭeşte să-l dea afară din casă şi pentru aceasta s'a unit cu comisarul secţieĭ menţionate. Ba comisarul în cestiune a chĭemat chiar la secţie pe D. Alexeanu şi, după ce l-a înjurat surugieşte, i-a poruncit să se mute de unde stă, apoĭ a venit acasă la propietaruĭ cîrcotaş şi, în unire cu acesta, începu să caute pe D. Alexeanu, care tocmaĭ lipsea, pentru a-l lua la bătaĭe şi pentru a-l da pe poartă afară.

*

Un biet lucrător s'a prezentat în redacţia ziaruluĭ nostru şi ni s'a plîns că D. Victor Vasilescu, fiul D-luĭ Vasile Vasilescu din strada Plevneĭ 102, punîndu-l să-ĭ muncească la nişte case pe carĭ le repară fără nicĭ o autorizaţie, l-a bătut cînd i-a cerut plata munceĭ sale şi apoĭ l-a dat afară. Această faptă numaĭ onoare nu poate face D-luĭ Victor Vasilescu şi credem că D-sa nu va căuta să se lăcomească la rodul munceĭ unuĭ biet lucrător.

*

D. Acie G. Garabet, bancher în Piteştĭ, ne adresează o scrisoare prin care ni se plînge că D. I. N. Coculescu, primarul aceluĭ oraş, are urîtul obiceiŭ de a se împrumuta cu banĭ şi a nu-ĭ maĭ restitui. Acest lucru întîmplîndu-se şi cu D. Garabet, D-sa s'a dus, în ziua de 19 August, la D. primar Coculescu spre a-ĭ pune sechestru asigurator pentru neplata la termen a uneĭ poliţe de 125 leĭ; primarul în cestiune însă, în loc să-ĭ achite suma ce-ĭ datora saŭ să-l lase a-ĭ pune sechestru, îl ĭa la înjurăturĭ, tratîndu-l de pungaş şi escroc — şi aceasta de faţă cu D. portărel de acolo Ştefan Nicolescu.

OFICIALE

„Monitorul Oficial" cu data de 23 August publică următoarele numirĭ şi transferărĭ în funcţiune :

D. dr. N. Burghele este numit în postul de medic al spitaluluĭ Rosnov din judeţul Neamţu, în locul D-luĭ dr. C. Enăşescu, demisionat.

D. Kiriac Popescu s'a numit în postul de grefier-comptabil clasa II în serviciul închisorilor centrale, în locul D-luĭ I. Vasilescu, care a părăsit serviciul.

D. Pavel N. Popovicĭ, absolvent a patru clase secundare şi actual agent auxiliar în serviciul exterior al vămilor, este numit ca impiegat în acelaşĭ serviciŭ, în locul D-luĭ Ion Enăchescu, care s'a destituit pentru rea credinţă în serviciŭ.

D-niĭ Rapoţeanu Dragomir I. şi Capriel Iosef Ant., absolvenţĭ cu diplomă aĭ şcoaleĭ naţionale de podurĭ şi şosele secţiunea inginerilor, sînt numiţĭ în postul de inginer la serviciul podurilor din administraţia căilor ferate şi admişĭ în cadrul ordinar al corpuluĭ technic, cu gradul de inginer ordinar cl. III.

Sub-chirurgul Vasile Şerban, actual agent-sanitar-vaccinator al circumscripţieĭ V Buhuş din judeţul Neamţu, este transferat în aceeaşĭ calitate la plasa Olteniţa, circumscripţia I, din judeţul Ilfov, în locul sub-chirurguluĭ Ştefan Cojocaru, demisionat.

Sub-chirurgul Pavel Mayer este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la circumscripţia V din juddeţul Neamţu, cu reşedinţa în comuna Buhuş, în locul sub-chirurguluĭ Vasile Şerban, transferat.

Sub-chirurgul Bizea Marin este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la oraşul Huşĭ, în locul sub-chirurguluĭ Ion C. Burg, demisionat.

D. Afronie Marin este numit în postul vacant de agent-sanitar la comuna rurală Gangiova din judeţul Dolj.

D. N. Răşcanu se numeşte în postul de revizor de vite la secţia 4 din despărţirea V a zoneĭ preventive, în locul D-luĭ D. V. Popescu, lăsat în disponibilitate pentru neglijenţă în serviciŭ.

Moaşa Ana Bărbulescu este numită în postul vacant de moaşă la comuna Bolintinu-din-Vale din judeţul Ilfov.

D-niĭ Gheorghe Olănescu şi Gheorghe C. Danielescu s'aŭ numit impiegaţĭ auxiliarĭ clasa III aĭ secţiunilor Credituluĭ agricol din serviciul exterior general al finanţelor şi s'aŭ însărcinat a'şĭ îndeplini atribuţiunile cel d'întîĭ la judeţul Olt şi cel de-al doĭlea la judeţul Neamţu, în locurile rămase vacante prin înaintarea D-lor Titu Stănescu şi Petru G. Ciolac.

D. Ion Bugheanu, fost sergent în armată, este numit guard în serviciul exterior al vămilor, în locul D-luĭ Constanţin Gănciulescu, demisionat.

Litere-Arte-Ştiinţe

Bacteriologul spaniol dr. Ferran, într'o comunicare adresată „Academieĭ franceze de ştiinţă", pretinde că el ar fi descoperitorul vaccinuluĭ contra holereĭ. D-rul Brouardel protestă împotriva comunicatuluĭ, declarînd că d-rul Ferran este un flecar. Academia franceză a ales o comisiune compusă din doctoriĭ Chatin, Potain, Ranvier şi Duclaux, pe care a trimes-o la Barcelona ca să cerceteze serios lucrările luĭ Ferran.

*

D-rul Anton Lampa, cunoscutul popularizator al ştiinţelor naturale, a fost numit agregat pentru fizică la facultatea de ştiinţe din Viena.

*

Directorul teatrelor regale din Buda-Pesta, baronul Nopcsa, acela care a fost atacat de Stoiloff, 'şĭ a dat demisiunea din postul ce ocupă. Primirea demisiuneĭ se va anunţa odată cu numirea nouluĭ titular la postul vacant.

Din Galaţĭ

(Corespond. particulară a *„Adevĕruluĭ"*)

Mişcarea în port şi piaţă

Mişcarea în portul Galaţĭ, pînă acum cît-va timp puţin însemnată, a luat de o dată nişte proporţiĭ întinse, carĭ dădeaŭ de sperat grînarilor noştri. Zilnic sosesc cantităţĭ enorme de producte, caicele şi şlepurile de peste Dunăre sînt pline şi o mişcare neîntreruptă se observă în port.

Totuşi, piaţa din Galaţĭ este calmă de tot. Şi 'n privinţa acestuĭ lucru circulă maĭ multe versiunĭ. După uniĭ, această stare de lucrurĭ foarte dăunătoare atît speculatorilor cît şi agricultorilor, s'ar datori faptuluĭ că speculatoriĭ de la bursă s'ar fi înţeles între eĭ ca să silească pe agricultorĭ să maĭ scadă din preţul productelor lor.

Dar orĭ-care ar fi cauza calmităţeĭ pieţeĭ şi orĭ cum ar fi interpretată această tristă stare de lucrurĭ, un lucru e sigur : neactivitatea din piaţa Galaţuluĭ nu poate de cît dăuna şi ar fi de dorit, în interesul tuturora, ca această stare să înceteze cît maĭ curînd, pentru a face loc uneĭ activităţĭ febrile.

Docurile plutitoare

Se ştie că de cît-va timp se iviseră neînţelegerĭ între antreprenorĭ şi ministerul lucrărilor publice, cu privire la chestia arzătoare a docurilor plutitoare. Astă-zĭ în sfîrşit, graţie spirituluĭ împăciuitor al antreprenoruluĭ şi reprezentantuluĭ lor, această chestie s'a aplanat pe dată, şi lucrurile aŭ luat o altă faţă.

Ast-fel vaporul „Forsteck", care aparţine firmeĭ Howalots Werke din Kiel şi care de două lunĭ ancorase în mijlocul Dunăreĭ, dar nu putea face nicĭ o mişcare din pricina neînţelegerilor...

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

97

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

X

Apropierea furtuneĭ

El îĭ zise cu voce jioasă :

— Curaj, soro curaj !

Ea nu răspunse nimic la început, se îndepărtă, cu paşĭ micĭ, la braţul luĭ Filip.

Apoĭ de o dată, ea se oprise.

— Filipe-...

Ea era foarte palidă, şi cu toate acestea părea foarte fericită.

— Ce aĭ tu ?

— Filipe uită-te în urmă şi veĭ vedea că el ne urmăreşte cu ochiĭ.

Instictiv, fără a reflecta, el se supuse.

Dede parte chiar din local unde se întîlnise, Gilbert rezemat de un arbore, îĭ privĭa cu atenţie.

Sub această impresiune intră Gilbert în sticlărie, sub emoţiunea cauzată prin vederea Blanşeĭ, se găsia de odată în faţa Leontineĭ.

De aci, gestul de surpriză.

Ea îĭ zise :

— Nu te aşteptaĭ să mă vezĭ ?

— Vă mărturisesc.

— Aceasta vă jenează ?

La ce vă gîndiţĭ ?

— Nu deranjez nicĭ unul din planurile D-tale.

— Nicĭ unul.

El ere stăpîn pe sine şi se grăbi să adauge :

— Sînt vesel că aţĭ avut frumoasa ideĭe de a veni să ne surprindeţĭ... Imĭ veţĭ permite să vă conduc ?

— Aveţĭ nevoĭe de permisiune pentru aceasta ?

Si arătîndu-ĭ un fotoliu lîngă ea.

— Sezĭ acĭ Gilbert şi să vorbim, vreĭ ?

—Dacă vreaĭ!..

Apoĭ observînd figura sa 'serioasă pe care tristeţa pusese un fel de voal :

— Eştĭ bolnavă?

— Nu, nu te nelinişti de sănătatea mea. Nicĭ odată nu m'am simţit maĭ bine... Nu sunt foarte fericită ?.. Si fericirea, vezĭ, amicul meŭ, nu există medic pentru aceasta.

El rămase tăcut.

Fără voĭa luĭ, gîndul săŭ zbură colo jos pe ţărmul Meuseĭ, la silueta elegantă a tinereĭ fete la braţul frateluĭ săŭ care dispărea în depărtare.

Ea reluă :

—Si D-ta, Gilbert, eştĭ fericit ?

El tresări.

Intristarea sa era decĭ vizibilă pentru ca toată lumea să observe ? Si el ştia bine să o ascundă...

— Ce întrebare ! în ajunul nunţeĭ noastre..

— Tocmaĭ fiind-că sîntem în ajunul nunţeĭ noastre, îţĭ fac această întrebare, Gilbert.

— Aveţĭ puţină încredere în graţia D-stră seducătoare, în tot farmecul care reĭese din inima şi frumuseţea Dumneavoastră...

— Aşa dar eştĭ fericit ?

— Foarte fericit.

— Nu maĭ doreştĭ nimic ?

— Nimic.

— Nu regreţĭ ?

— Nicĭ un regret... Si acum pot să vă întreb de unde vine neliniştea pe care mi-o manifestaţĭ ast-fel.

— Iţĭ voiŭ spune-o îndată, da, îndată, după ce-mĭ veĭ răspunde la ultima mea întrebare...

Intrebaţi-mă decĭ, încîntătoare indiscreĭă ?

El surîdea. Nu prevedea nimic.

Ea îĭ întinse mîinile.

El luă mîinele şi le sărută.

In acelaş timp Leontina zicea :

— Mă ĭubeştĭ ?

— Cum aş fi rămas lîngă D-ta fără a te ĭubi ?

— Nu ţin de loc la complimentele ce mĭ-aĭ face.

— D-l Thomeret, cînd a cerut mîna D-voastă. nu v-a spus cît de mult am fost atins de...

— D-l Thomeret a putut să-mĭ povestĭască ce a voit dar Thomeret nu e Gilbert.

—Chiar eŭ Leontina, nu ţi-am probat de zecĭ de orĭ în această lună...

— Da, s'a întîmplat de sute de orĭ să-mĭ spuĭ că simţĭ pentru mine o afecţiune nemărginită. Nicĭ odată atitudinea D-tale nu a dezminţit aceasta... Ea a fost de o corectitate absolută... te-aĭ arătat fără îndoĭală un fidanţat model...

— Cum îmĭ vorbiţĭ !...

—Iţĭ vorbesc ceea ce gîndesc.,.

— Mi-aĭ face un jurămînt ?

— Iţĭ jur, zise ea, cu ochiĭ plinĭ de foc fixaţĭ asupra priviręĭ puţin tulburate a luĭ Gilbert.

Şi după o tăcere cam lungă :

— Iată pentru ce te întreb : „Mă iubeştĭ ?"

— Nu voĭesc să-mĭ maĭ vorbiţĭ din noŭ, de afecţiunea D-tale, de grija ce o aĭ pentru mine, de solicitudinea cu care aĭ încerca să-mĭ facĭ fericită viaţa.. Nu e necesitate de atîtea fraze pentru a proba că cine-va ĭubeşte... E una care e foarte scurtă, care nu are de cît treĭ cuvinte şi care cuprinde cele maĭ frumoase, cele maĭ lungĭ, şi maĭ înflăcărate declaraţiunĭ. Aceste treĭ cuvinte, Gilbert, nicĭ odată eŭ nu le-am auzit din gura ta. S'ar zice că ele te înspăimînţă şi că vezĭ în ele un angajament straniŭ plin de ameninţărĭ... Eŭ cred că aĭ respect şi afecţiune pentru mine... Dar nu ştiŭ în adevăr dacă aĭ şi ĭubire... Aceste treĭ cuvinte, Gilbert, sînt : „Eŭ te ĭubesc !" Iată pentru ce amicul meŭ, eŭ te întreb : „Mă ĭubeştĭ?"

Ascultînd-o, pe măsură ce ea-ĭ vorbea îĭ lăsase să-ĭ scape mînile tinereĭ văduve.

Ceva îĭ înăbuşea inima.

Ceea ce ea-ĭ cerea era numaĭ o mărturisire banală, era maĭ mult chiar de cît un jurămînt de amor.

Intreaga viaţă a aceşteĭ femeĭe era concentrată în întrebarea ce i-o făcuse ea aşa de sincer, aşa de loial şi cu o aşa de dureroasă tandreţă.

Ea se adresase direct probităţeĭ luĭ Gilbert.

Si Gilbert onest şi drept hesită să-ĭ răspunză ; el nu ar putea să minţă ; iar fi imposibil să recurgă la falşe declaraţiunĭ; ea surîdea timidă şi cu toate acestea fără a lăsa ochiĭ în jos ; ea surîdea după ce expuse într'un singur cuvînt, situaţiunea pe care tot dintr'un cuvînt Gilbert trebuĭa să o facă fericită saŭ nenorocită.

Ea repetă, dulce, surizînd deşi inima i se rupea : „Mă iubeştĭ ?"

El răspunse foarte tulburat, cu o voce aproape de neînţeles.

— E ceva în mine care ţi-a dat îndoelĭ despre sentimentele ce aşĭ putea să le probez ?

— Nimic, îţĭ mărturisesc. Dar te rog amicul meŭ, nu hesită s'mĭ răspunde.. Nu vezĭ că dacă în adevăr maĭ fi iubit, deja de mult aĭ fi căzut în genuchĭ înaintea mea şi cu lacrimĭ aĭ fi protestat în contra bănuelilor mele? Gilbert, te rog răspunde...

— Eŭ am multă, foarte multă afecţiune pentru D-ta.

Ea avu un surîs răŭ.

— Mă iubeştĭ, Gilbert ? răspunde... răspunde...

— Nu te iubesc... încă... aşa după cum aĭ voi să fiĭ iubită... zise el în fine cu ochiĭ lăsaţĭ în jos, rătăciţĭ de cruzimea mărturisireĭ ce-ĭ cerea ea...

Ea nu păru mişcată

Se aştepta la aşa ceva.

Toate aceste încunjururĭ, toate aceste hesitărĭ ale tînăruluĭ în cîte-va minute, nu eraŭ ele atîtea probe, atîtea răspunsurĭ ?

El zise încet:

— Iartă-mă ! Sînt foarte nenorocit.. Am înţeles că aĭ venit să facĭ apel la sinceritatea mea, la cinstea mea... şi că răspunsul meŭ de acum, dacă nu ar fi fost după cum mi-l dictează inima, aĭ fi putut cîte-va zile maĭ tîrziŭ, să mi-l reproşezĭ ca falş ..

— Sînt foarte mulţumită că aĭ fost sincer.., Nu maĭ voiesc alt-ceva de la d-ta... Dacă te am stimat pentru caracterul d-tale, te voĭ stima şi de acum înainte.

Nu te voĭ maĭ întreba de loc pentru ce, fără a mă iubi, păreaĭ că voieştĭ să uneştĭ viaţa D-tale cu a mea...

Nu ştiŭ să ştiŭ aceasta... Am spus-o mameĭ D-tale, o maĭ spun şi D-tale.. Mi-e imposibil să bănuiesc îu d-ta un calcul de interes... Consideraţiunĭ maĭ grave aŭ trebuit să influenţeze asupra voinţeĭ D-tale.. Iată ce ghicesc, dar fără a cere secretul d-taleĭ...

Te ĭert decĭ, Gilbert în favoarea sinceritâţeĭ D-tale...

Ea tăcu.

Pînă aci ea dădu probe de mult curaj.

Dar în acest moment tot curajul săŭ pierise.

— Iţĭ promit a nu te maĭ urî pentru raul ce mi aĭ cauzat... Ar fi fost maĭ teribil şi raul maĭ ireparabil, dacă aşĭ fi aflat adevărul maĭ tîrziŭ, după căsătoria noastră.

(Va urma)

vite între antreprenori și ministrul lucrărilor publice, a acostat Duminică în fața arsenaluluĭ flotileĭ, unde de azĭ începe a descărca fragmentele de ferărie menite a fi montate.

Tot odată, pe lîngă intrarea în activitate a vaporuluĭ sus numit, se maĭ așteaptă sosirea chiar pentru săptămîna aceasta a unuĭ bastiment care va fi încărcat cu lemnărie necesară docurilor plutitoare din orașul Galațĭ. Incolo.. încolo vom vedea ce are să se maĭ întimple.

Cor.

Ediția de dimineață

Revoluția în India

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne")

Simla, 23 August. — Șefiĭ statelor indigene din toate părțile Indieĭ șĭ-aŭ oferit trupele guvernuluĭ. Acesta a primit patru batalioane de infanterie și două companiĭ de geniștĭ-săpătorĭ de la șefiĭ ținutuluĭ Pendjab, precum și trenurile de transport ale șefilor din Gvahos și din Jaipur.

Autonomia Creteĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Canea, 23 August. — Amiraliĭ caută să pună capăt blocusuluĭ. Se asigură că primirea principiuluĭ de autonomie de către adunarea cretană, ar fi mulțumit mult pe toțĭ la Constantinopol, unde ar fi vorba de dispozițiunĭ maĭ favorabile la organizarea aceșteĭ autonomiĭ.

Noul ministru bulgar

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Sofia, 23 August. — Acum pare sigur că D. Theodorow, ministrul justiției, va lua ministerul de finanțe. D. Totjew justiția, D. Wassow instrucțiunea publică și D. Welicikow comerțul și agricultura.

Știri telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Varșovia, 23 August.— S'aŭ invitat cî-va membriĭ aĭ nobleței polonese, a prinzul de gală care a fost eri.

Constantinopol, 23 August. — Sultanul a dat medalia războiuluĭ greco-turc marinarilor escadreĭ.

INFORMAȚIUNI

Inmormîntarea luĭ Godeanu

Erĭ a fost înmormîntat corpul nenorocituluĭ sergent Nicolae Godeanu.

Moartea tragică a acestuĭ tînăr căzut victima nebunieĭ d-luĭ Nicoreanu, atrăsese o mulțime de lume la înmormîntarea sa.

Am azistat la scene mișcătoare și rar durerea familieĭ mortuluĭ a fost împărtășită de întreaga azistență ca la înmormîntarea luĭ Godeanu.

Pe toate fețele lacrimile curgeaŭ șiroaĭe, din toate pĭepturile izbucneaŭ cuvinte carĭ veștejĭaŭ crima comisă, toate mîĭnile se ridicaŭ amenințătoare.

Strigătelor desperate ale mameĭ le răspundea ca un teribil ecoŭ prelungit și din ce în ce împuternicit protestările camarazilor de arme, ale publiculuĭ întreg.

Nu era o azistență tristă și liniștită care venise să'șĭ facă o datorie de prietenie saŭ de curiozitate însoțind carul funebru. Era o manifestație de protestare în contra acelora carĭ, uĭtîndu-șĭ înalta datorie de păzitorĭ aĭ legeĭ și distribuitorĭ aĭ dreptățeĭ, se încearcă să acopere cu autoritatea lor un act neauzit.

Bandițiĭ bulgarĭ în Dobrogea

— Vezi pagina 4-a —

Inmormîntarea

La ora 3 și jumătate, după ce sosi mama și ceĭ doĭ frațĭ maĭ tinerĭ aĭ mortuluĭ, se începu serviciul divin.

Corpul nenorocituluĭ era expus în capela spitaluluĭ pe un catafalc și fața îĭ era acoperită cu un văl alb.

Afară o secție din regimentul 6 de artilerie, din care făcea parte sergentul Godeanu, pusă sub comanda d-luĭ locot. Obedeanu, da onorurile militare.

Descoperirea cadavruluĭ

După cererea rudelor se ridică voalul alb de pe fața mortuluĭ.

Vedenie înfiorătoare, fața și mîĭnile luĭ Godeanu eraŭ negre, părea o mumie carbonizată.

La vederea acesteĭ fețe înegrite, mama izbucni în strigăte sfîșietoare :

— Privițĭ cum l'aŭ otrăvit ! 'Mĭ-aŭ asasinat copilul ! Unde e dreptatea ! Cine-l va răzbuna !

Și lacrimele îĭ inundaŭ fața îngălbenită de suferințe, picioarele i se încovoĭaŭ și cu mîĭnile ridicate spre cer învoca răzbunarea.

Durerea nebună a mameĭ, zgudui azistența. Sutele de oamenĭ carĭ eraŭ de față, își uniră vocile pentru a cere împreună cu îndurerata voce a mameĭ dreptate !

Pornirea cortegiuluĭ

După sfîrșirea serviciuluĭ divin, patru caporalĭ din regimentul de artilerie luară sicriul pe umerĭ și-l duseră pînă la carul funebru.

Soldațiĭ dădură onorurile militare prezentînd armele și trompetele sunară jalnicul cîntec al morților.

Cînd se puse dricul în mișcare strigătele disperate ale mameĭ și fraților luĭ Godeanu fură acoperite de protestarea eșită din sutele de pĭepturĭ agitate ale azistenților.

Toțĭ ridicaseră pumniĭ și bastoanele către spital, amenințînd pe tăinuitoriĭ crimeĭ.

Cortegiul trecu prin calea Plevneĭ și la cazarma Malmaizon garda eși și dădu nenorocituluĭ, care mergea spre locuința de vecĭ, onorurile militare.

De aci cortegiul intră în strada Vespasian și se opri la casa decedatuluĭ Godeanu.

Aci i se făcu un prohod.

Mama și frațiĭ izbucniră ĭarăși în plînsete sfîșiietoare, mulțimea, care se mărise și maĭ mult. făcu încă o manifestație de protestare.

Discursurile

In sfîrșit cortegiul ajunse la cimitirul sf. Vinerĭ. Soldațiĭ din artilerie duseră cosciucul la groapă.

Aci un soldat din artilerie, camarad al luĭ Godeanu, pronunță un discurs în numele regimentuluĭ.

Camaraziĭ își luaŭ ultimul adio de la nefericitul care murise în împrejurărĭ atît de tragice.

— A fost un model de soldat și camarad ! spuse vorbitorul și vocea luĭ tremurînd mișca pînă în adîncul sufletuluĭ pe toțĭ ceĭ de față.

Ș'a îndeplinit datoria către țară cu sfințenie și moartea l'a surprins fără de vreme....

Acest discurs pronunțat de un soldat la mormîntul luĭ Godeanu este cea maĭ elocintă dovadă a consternațiuneĭ ce a produs între camarazĭ tragica moarte a luĭ Godeanu.

Prin vocea vorbitoruluĭ protesta un regiment întreg și cerea dreptate.

Alt discurs

Vorbi apoĭ un prieten al decedatuluĭ, D. Ionescu.

Acesta după ce arătă ca și predecesorul săŭ blîndețea, sinceritatea și activitatea ce caracterizaŭ pe nenorocitul Godeanu, sfîrși prin a spune că dacă nu e dreptate pe pămînt să fim liniștițĭ, căcĭ este un Dumnezeŭ, în cer care nu va lăsa crima nepedepsită.

Ultimul adio

Ultimul adio fu sfîșietor. Mama îngenuchĭe, îmbrățișă sicriul, frațiĭ plîngeaŭ cu șiroae de lacrimĭ, ĭar cînd preoțiĭ cîntară vecînica pomenire și azvîrliră pămînt peste groapă spunînd : „să'ĭ fie țărîna ușoară",

din toate pĭepturile izbucni:

— „Ușoară îĭ va fi țărîna, căcĭ a fost asasinat".

G. F.

Principele de Galles, moștenitorul tronuluĭ englez, care se afla la Homburg spre cură, a părăsit acest oraș cu puțin înaintea sosireĭ împărătuluĭ Wilhelm II.

Această plecare neașteptată a fost viŭ comentată. Acum ziarul „Frankfurter Jurnal" scrie : „Principele de Galles a părăsit Homburgul, fiind-că n'a primit nicĭ o învitare pentru manevrele imperiale ce aŭ loc în partea loculuĭ. Și principele n'a fost învitat, fiind că la rîndul săŭ guvernul englez nu l'a învitat personal pe Wilhelm II la serbările jubileuluĭ întronăreĭ mătușeĭ sale, regina Victoria.

Din Iașĭ ni se scrie că în cursul luneĭ viitoare vor fi deschise acolo abatorul și tîrgul de vite carĭ aŭ costat două milioane și jumătate leĭ.

Toate instalațiunile sînt luminate cu electricitate.

Primăria de Iașĭ grăbește cu sfîrșirea tuturor instalațiunilor pentru ca ele să fie gata încă înaintea venireĭ regeluĭ la Iașĭ.

Lucrările pentru construirea diguluĭ de apărare din Galațĭ se accelerează foarte mult, așa că o parte din ele, carĭ se urcă la valoarea de un milion leĭ, vor fi gata încă în anul acesta.

Aceste lucrărĭ se execută în regie, ĭar restul lucrărilor, de un milion și jumătate leĭ, se vor da în întreprindere la anul viitor.

O anchetă polițienească

Prefectul polițieĭ a orînduit o anchetă în afacerea maltratăreĭ vizitiuluĭ poștal Vasile Vișan.

D. inspector Turel Vasiliu, însărcinat cu facerea ancheteĭ, s'a transportat Sîmbătă, pe la orele 4 la secția 50, unde a început cercetările.

Dar ca toate anchetele polițieneștĭ și în această anchetă s'a găsit că agențiĭ polițieĭ nu sînt de loc vinovațĭ și că bătuțĭ sînt tocmaĭ sergențiĭ de poliție.

Intru cît privește rănile de pe corpul luĭ Vișan, **ele ar fi provenit din cauza loviturilor pe carĭ i le aŭ aplicat „cetățeniĭ indignați' în urma lovireĭ unuĭ sergent de către Vișan.**

*

Auzițĭ, mă rog, anchetă! Publicul bucureștean, ba maĭ mult **neguțătoriĭ bucureșteni**, cum glăsuește ancheta, aŭ lovit și rănit pe Vișan pentru că acesta ar fi lovit pe un sergent.

Iată o anchetă care va face epocă, căcĭ ne spune că publicul romîn a luat partea unuĭ sergent de poliție în contra unuĭ vizitiŭ care a fost bătut pînă la sînge.

Așa anchetă maĭ rar.

*

Un lucru numaĭ : fie care va rămînea convins că Vișan a fost maltratat de către agențiĭ polițieĭ, pe carĭ D. prefect vroĭește să-ĭ scoată basma curată din această tristă afacere.

Ne miră că D-l Vasiliu a maĭ adăogat în raportul D-sale că Vișan în toate confruntările a sustinut că a fost bătut de către agențiĭ polițieĭ.

M.

In potriva ultimelor barbariĭ militare se va porni o energică luptă. Intrunirĭ publice se vor ține, ca protestare contra maltratărilor și ultimelor assasinate militare.

Vor participa și reprezentanțiĭ aĭ poporuluĭ la această campanie îndreptată contra cazonilor de specia luĭ Nicoreanu.

Dreptate va trebui să se facă

La bursa din Paris prețul grîuluĭ s'a urcat ĭarășĭ cu 50 centime. Brutariĭ din Paris aŭ scumpit și eĭ din noŭ pîinea. Socialiștiĭ aŭ propus în consiliul comunal ca să se împartă pe zi gratuit și în contul primărieĭ 70,000 kilograme de pîine. De asemenea să se înființeze de urgență brutăriĭ comunale.

Vorbind despre conflictul anglo-german izbucnit în cursul anuluĭ acesta la Transwaal, ziarul parizian „Gaulois" spune că pricina s'ar datori unuĭ Romîn cu numele de Albu.

Emigrat acum 18 anĭ din Galațĭ in colonia Capu, Albu a izbutit în scurt timp să realizeze o avere frumoasă și să devină omul de încredere al luĭ Cecil Rhodes, guvernatorul bogateĭ provinciĭ Transwaal.

Albu e un mare dușman al Germanilor și numaĭ instigațiilor luĭ se datorește izbucnirea conflictuluĭ anglo-german care preocupă încă presa europeană.

In Iașĭ bîntue de vre-o cîte-va zile anghina difterică. Mediciĭ comunalĭ de acolo aŭ luat toate măsurile pentru a opri întinderea epidemieĭ.

D. maĭor Coandă, directorul serviciuluĭ maritim, s'a întors din Constantinopol unde a inspectat agenția noastră de vapoare.

D. Coandă a găsit o dezordine complectă la agenția noastră din Constantinopol și în raportul D-sale a propus maĭ multe îmbunătățirĭ, carĭ ar trebui introduse imediat.

Cu ocazia întoarcereĭ sale de la congresul internațional de medicină din Moscova, vestitul medic italian Cezar Lombroso s'a oprit pentru două zile la Buda-Pesta, de unde apoĭ a luat-o direct spre Italia.

D. Cohn Drăcșineanu, care a fost adus în Capitală și arestat ca fiind complicele luĭ Șapira, a plecat la Iașĭ îndată ce a fost pus în libertate.

Parchetul de Ilfov continuă cu instrucția începută în contra D-luĭ Drăcșineanu care, cu toate că n'a fost depus, va fi dat în judecată pentru că ar fi luat supra-cote de la maĭ mulțĭ comercianțĭ din Iașĭ.

Conflict franco-german

Intre Germania și Franța un conflict e pe cale să izbucnească. *Agenția Romînă* ne-a transmis una din telegramele pe care cîțĭ-va locuitorĭ din Lorena, aŭ trimes-o ministruluĭ președinte Meline. De asemenea am publicat și răspunsul pe care acesta l'a dat Lorenienilor.

*

In această telegramă D. Meline a felicitat pe „braviĭ cetățenĭ, reprezentanțĭ aĭ Lorenei anexate, dar vecînic franceze, care vede acum nășcîndu-se noui speranțe". Această telegramă a cam supărat pe nemțĭ, așa că guvernul german s'a văzut silit să facă oare-carĭ demersurĭ.

*

Intr'adevăr „National Zeitung", ziar inspirat de ministerul de externe german, publică un articol senzațional, în care întreabă dacă D. Meline a adresat felicitările de maĭ sus în calitatea sa de ministru președinte al Franciei. In caz că da, Germania trebuĭe să ceară cont pentru ca să știe dacă președintele ministeruluĭ francez a demonstrat în acest chip împotriva păceĭ de Frankfurt.

*

Se anunță decĭ un conflict franco-german, căcĭ dată fiind starea sufletească a poporuluĭ francez, nicĭ Meline, nicĭ un alt ministru nu și-ar putea permite o retractare față cu Germania și tocmaĭ cu privire la Alsacia-Lorena.

Del

Marțea trecută, pe la ceasurile 1 din noapte, palatul direcțieĭ financiare și al oficiuluĭ de lotărie din Roma a fost pustiit de un incendiŭ violent. Flăcările aŭ cuprins întreg coperișul și, după ce acesta s'a prăbușit, aŭ început a pustii și în odăile celor două etaje de sus, unde se aflaŭ dulapurĭ cu banĭ în hîrtiĭ și hîrtiĭ de valoare în sumă de cîte-va milioane, carĭ toate aŭ fost prefăcute în cenușă. Pînă acum însă nu se poate ști cu siguranță la cît se ridică paguba ; se crede însă că ea n'ar trece de 10 milioane leĭ.

Maĭ multe persoane, carĭ sosesc din Galațĭ, istorisesc că în portul de acolo domnește cea maĭ mare liniște, cu toate că sosesc zilnic cantitățĭ enorme de producte.

Această liniște s'ar datori, după cît aflăm, hotărîreĭ marilor speculatorĭ de la bursa din Galațĭ de a sili pe agricultorĭ să scadă prețurile grînelor.

D. dr. Felix, făcînd o inspecție la tîrgul de rîmătorĭ din T.-Severin, a găsit că în tot județul Mehedințĭ bîntue pneumo-enterita. In consecință, a oprit exportul.

Din cauza acesteĭ epidemiĭ aŭ fost ucișĭ 220 de rîmătorĭ aĭ D-luĭ Fieraru. Acești rîmătorĭ aŭ fost introdușĭ în tîrgul rîmătorilor din T.-Severin în urma unuĭ certificat al veterinaruluĭ județuluĭ Dolj prin care se declară că rîmătoriĭ D-luĭ Feraru sînt sănătoșĭ.

Veterinarul a fost dat în judecată și destituit.

D. dr. Felix, în raportul D-sale către ministrul de interne, declară că starea sanitară din acest tîrg este foarte rea, și că ar trebui să se ia cele maĭ grabnice măsurĭ.

D. Gheșoff, fostul ministru de finanțe al Bulgarieĭ, va veni peste cîte-va zile în Capitală pentru a lua direcțiunea caseĭ de bancă Evloghie Gheorghieff.

D. Gheșoff, care s'a retras din viața politică bulgară, e hotărît să se stabilească definitiv în Romînia.

D l dr. Coroianu din Sibiŭ și soția D-sale, aŭ sosit erĭ în Capitală, unde vor sta cîte-va zile.

Linia ferată R.-Vîlcea-Călimăneștĭ, care trebuĭa să fie terminată încă în astă toamnă, nu va fi gata de cît anul viitor ; de asemenea linia de joncțiune cu rețeaua austro-ungară Călimăneștĭ-Turnu-Roșu va fi isprăvită tocmaĭ peste doĭ anĭ.

Tîrgul anual din Bîrlad a început deja să funcționeze. Din cauza depărtăreĭ însă de oraș, operațiunile se fac cu mare greutate, așa că tîrgul nu are pînă acum nicĭ-un succes.

Tifosul în Bucureștĭ

Negligența administrațieĭ noastre comunale 'și-a dat în sfîrșit roadele. **Teribila epidemie a tifosuluĭ bîntuĭe Bucureștiĭ.** *Zilnic mediciĭ înregistrează un număr crescînd de bolnavĭ de febră tifoidă. E momentul ca să se ĭa măsurĭ energice, pentru a opri boala. O grea răspundere cade asupra edililor noștri comunalĭ, să se trezească cel puțin acum cînd lucrurile aŭ ajuns la aman.*

*

Pînă să dăm informațiunĭ amănunțite, recomandăm publiculuĭ ca să nu bea de cît apă filtrată, saŭ dacă nu are putința a 'șĭ procura o asemenea apă, să se abție pe cît posibil de la băut. Intr'același timp cerem primărieĭ ca să instaleze de urgență filtre la cît maĭ multe fîntînĭ publice și să ĭa energice măsurĭ pentru secarea grabnică a mlaștinelor din coprinsul și din jurul orașuluĭ. Dacă aceasta din urmă nu s'a făcut maĭ înainte, să se facă cel puțin acum, cînd urmările funeste ale uneĭ asemenea negligențĭ condamnabile, aŭ început să se manifesteze.

*

Atragem de asemenea atențiunea polițieĭ sanitare asupra mijloacelor de traĭ nesănătoase, asupra fructelor necoapte și a cărneĭ, peșteluĭ și brînzeturilor împuțite, ce se vînd în mod public, fără ca să se fi luat pînă acum vre-o măsură. Se cer cele maĭ marĭ sforțărĭ pentru a opri pe cît cu putință propagarea teribileĭ boale.

Inter.

Ministerul lucrărilor publice a dispus ca bastimentele serviciuluĭ hidraulic al statuluĭ se fie scutite pe viitor de taxa timbruluĭ pentru formalitățile relative la intrarea și eșirea lor din porturile romîne.

Adunarea generală din anul acesta a *Asociațiuneĭ transilvane*, despre a căreĭa convocare am vorbit într'unul din numerele trecute, a luat sfîrșit, hotărîndu se ca viitoarea adunare generală să se țină la Beiuș.

Consiliul comunal din Buda-Pesta a votat de-o camdată 160,000 leĭ, pentru decorarea orașuluĭ cu ocazia viziteĭ luĭ Wilhelm II.

In ziua de 25 August, se vor începe înscrierile la toate școalele statuluĭ din țară.

Tudor David și polițaĭul

Declarațiile unuĭ martor

Erĭ s'a prezentat la redacția noastră Iancu I. Crăcĭunescu din Tîrgoviște, actualmente domiciliat în Bucureștĭ ca vînzător de ziare, și ne a făcut următoarele declarațiunĭ foarte importante:

„Eŭ cunosc deja de mult pe Tudor David, ne spune Crăcĭunescu, și îl am văzut în nenumărate rîndurĭ pe capra trăsureĭ D-luĭ Cîmpeanu, pe atuncĭ sub prefect.

„In Martie, cînd am plecat din Tîrgoviște, am lăsat pe Tudor David ca vizitiŭ și slugă în curte tot la D. Cîmpeanu.

„Zilele trecute am întîlnit pe Tudor David în pasagiŭ și îl am recunoscut îndată, cu toate că a slăbit mult și s'a schimbat întru cît-va la față.

FOIȚA ZIAR. ADEVĚRUL"

25

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ și întreținuțĭ

II

Micul omușor

— Două-zecĭ banĭ pe mucul lumînăriĭ ! zise Saint Flemme cu vocea pe jumătate.

— Ținut ! i se răspunse la rond.

Mort-aux-Vaches își luase ținuta „întîlnireĭ".

— Sîntețĭ acĭ ? întrebă el?

— Sînt acĭ, replică Narcisse.

Adolescentul își aruncă țigara.

— Și eŭ de asemenea mă aflu acĭ, zise el.

— Atuncĭ te du bucuros și încearcă de te întoarce tot așa.

Indată Beau-Costel se năpusti asupra adversaruluĭ săŭ ca un porc sălbatic rănit.

El nu ochia de loc de cît un lucru: să ia pe micul omușor în brațe, să'l răstoarne și să'ĭ „desfunde coșul" sub genuchiul săŭ.

Dar văzîndu'l ajuns, cel-l'alt, un adevărat ștrengar, își luă un chip de apărare care denota o cunoștință adîncă în arta pariziană de loviturĭ cu piciorul — acea poză în același timp atît de amenințătoare și de grațioasă, că părea a unuĭ leopard saŭ a uneĭ pantere pe jumătate culcată și gata să se repează asupra prăzeĭ sale.

Pentru a evita lovitura, el formă repede un jumătate cerc din tocul gheteĭ sale și cu o iuțeală prodigioasă trimise luĭ Beau Costel ceea ce se numește „o lovitură în față".

Narcisse făcu treĭ pașĭ îndărăt — cu o înjurătură formidabilă — și'șĭ duse la gură mînă, pe care o retrase apoĭ plină de sînge.

— Aĭ fost lovit în față, strigă galeria în culmea mirăreĭ.

— Iaŭ pe micul omușor pentru treĭ francĭ, declară net Sainte Flemme.

La vederea sîngeluĭ săŭ, Beau Costel perdu toată prudența.

El reveni ca un nebun asupra adversaruluĭ săŭ.

Acesta se mulțumi de a întoarce capul la dreapta, lăsînd piciorul stîng întins. El înlătură astfel înlănțuirea, lovitura celuĭ l'alt. Si piciorul luĭ cel stîng produse efectul uneĭ bariere, uneĭ băncĭ, uneĭ sforĭ întinse înaintea unuĭ orb alergînd.

Narcisse se poticni, — și, dacă prin o mișcare mașinală n'ar fi întins mîĭnile spre a se agăța de un arbore, și-ar fi sfărîmat capul de perete !

— Cine pariază o sută de banĭ contra favorituluĭ meŭ ? întrebă Sainte-Flemme care nu maĭ căuta să își ascunză satisfacția.

Nimenĭ nu suflă un cuvînt.

— Vă este în deajuns, confrate ? întrebă la rîndul săŭ, adolescentul pe Beau-Costel.

Acesta rămase pentru un moment zăpăcit.

Apoĭ mîna sa alunecă încetișor în buzunarul pantalonuluĭ. Apoĭ se îndreptă, înaintă cu pașĭ numărațĭ spre tînărul om. In urmă se aplecă, se ridica cu niște zbierete de fiară sălbatică și dintr'o săritură fu de asupra adversaruluĭ săŭ.

Lama unuĭ cuțit inelat strălucea între degetele luĭ strînse.

Dar această lamă nu întîlni pieptul amenințat. „Favoritul" luĭ Sainte-Flemme, cu o foarte mare agilitate se feri. In același timp brațu'ĭ drept se întinse ca un resort și pumnu'ĭ strîns lovi pe Beau-Costel în tîmplă.

Narcise lăsă să'ĭ cază arma, se clătină și sfîrși prin a se abate ca un trup inert.

In acest moment o învălmășeală de nedescris se desfășură în bal.

La vederea cuțituluĭ, una din curioase care era lipită de ușa cu geamurĭ dădu un țipăt sfîșietor.

La acest țipăt dansatoriĭ și băutoriĭ se întoarseră. Se ghionteaŭ. Ușa cedă sub presiunea aceea teribilă. Mulțimea evadă grădina. Și vocĭ se ridicaŭ trimițînd avertisment :

— Atențiune ! Vin sergențiĭ!

Doĭ gardienĭ de pace și un gard municipal se sforțaŭ în adevăr de a'șĭ face loc cătușĭ de puțin în mulțimea aceea compactă, spre a se asigura de aceea ce se întîmplase.

Lucrul acesta nu se făcu, însă, fără greutate și cînd ajunseră în centrul grădineĭ, toțĭ aceĭ carĭ jucaseră un rol în scena precedentă aŭ avut timpul s'o șteargă printre mulțimea de curioșĭ adunată.

Toțĭ — afară însă de ceĭ doĭ principaliĭ actorĭ aĭ acesteĭ scene.

Beau-Costel rămăsese întins pe pămînt, imobil, fără cunoștință, pe treĭ sferturĭ omorît, iar invingătorul în picioare lîngă el și cu o figură așa de calmă ca și cum nu s'ar fi întîmplat nimic extraordinar.

El nu așteptă întrebările agenților autorităței.

— Este un om căruĭa ĭ-a venit răŭ, declară el cu o mutră, cu un gest, cu un accent carĭ nu permiteaŭ să se bănuiască sinceritatea vorbelor luĭ.

El adaose cu o îndoită tărie :

— Are mare trebuință de aier. Ajutați'mĭ să'l transport afară. Eŭ îl cunosc ; mĭ — este prieten, îl voĭ conduce la el îndată ce va putea umbla.

III

La întîlnirea cioclilor

La vre-o cîțĭ-va pașĭ de *Reine-Blanche*, scoborînd spre cimitir — între un marmurier pentru monumente funebre și un negustor de coroane de imortele și de alte măruntișurĭ pentru decorațiunea mormintelor — era un stabiliment care servea tot odată de cursă, cafenea și restaurant și pe care lumea îl cunoștea sub această etichetă macabră.

La întîlnirea cioclilor

Stabilimentul ăsta își avea fațada pe bulevard.

Decorul și accesorile le avea ordinare de tot : comptoarul de cositor, meșcioarele de zinc, sticlele înșirate pe tăbliițe și la locul cel maĭ în vază, inevitabilul joc de ruletă.

După cafenea venia cîrcĭuma.

Ea avea o jumătate de duzină de mese șubrede așezate în jurul unĭ bileard de asemenea șubred.

După cafenea se deschidea în sfîrșit un cabinet de societate, rezervat rudelor și amicilor carĭ, după ce conduceaŭ pe o ființă scumpă lor la ultimul lăcaș, doriaŭ să'șĭ potolească regretele eterne și să caute consolărĭ în omlete cu brînză și epure sauté.

Nu era tocmaĭ destulă lumină în cafenea.

In cabinet trebuia să se aprindă gazul în plină zi.

Din această pricină tata Goguelu botezase cafeneaua cu numele de „catafalc", ĭar cabinetul de „cavoŭ de familie".

Aceste denumirĭ joviale indică că papa Goguelu, patronul stabilimentuluĭ, un coșcogeamite burtos, roșcovan, stricat de vărsat și apoplectic, nu detesta nicĭ un cuvînt care ar fi putut provoca rîsul.

Papa Goguelu n'avea de loc bățĭ în prăvălie. Pentru a'ĭ înlocui el își comanda singur,—după cum o spunea cu plăcere — și nimic nu era maĭ amuzant de cît să'l auzĭ strigîndu'șĭ luĭ însușĭ :

— Toarnă, *catafalc* !

saŭ.

— Vezĭ, *Cavoŭ* !

(Va urma)

„D. Cimpeanu nu poate nega mărturia mea, căcĭ toată Tîrgoviștea știe că a mavut daraverĭ cu D-sa și că am stat în strada Degerata, care nu e departe de biserica Deleni, alăturĭ de care se află casa D-luĭ Cimpeanu.

„Inainte de a pleca din Tîrgoviște am cumpărat de la D. Cimpeanu maĭ mulțĭ porumbeĭ și vizitiul Tudor David a ajutat încă la prinderea lor“.

*

Intrebînd pe Crăciunescu, care în Tîrgoviște fusese și îngrijitor la cimitirul catolic, dacă știe că Tudor David a fost bolnav și epileptic pe timpul cît a stat îngrijitor la D. Cimpeanu, dînsul ne-a răspuns că Tudor David a fost un băiat sănătos și zdravăn și că n'a auzit ca să fi suferit de epilepsie.

Crăciunescu este gata să declare și înaintea justițieĭ cele ce ne-a declarat nouă.

Iată dar o nouă mărturie în contra polițaiuluĭ Cimpeanu. D-sa ne-a declarat în fața întregeĭ redacțiĭ că nicĭ n'a văzut vre-odată pe Tudor David, ba a mers chiar pînă acolo că a negat față de însășĭ victima că ar fi avut vre-odată pe Tudor David ca vizitiŭ, și iată că un martor absolut imparțial vine să declare că Tudor David a fost vizitiŭ la Cimpeanu și că acesta îl cunoaște perfect de bine.

*

Față de declarațiile false ale polițaiuluĭ Cimpeanu, ne întrebăm și cu drept cuvînt; de ce acesta a întrebuințat sistemul negăreĭ absolute în această chestie, și n'a preferat să afirme că Tudor David a fost la el vizitiŭ, dar că nu el îl a trimes ca dezertor și că nu el este autorul nenorocireĭ acestuĭ băiat?

Dar orĭ-cine va înțelege că tocmaĭ această negare absolută dovedește vinovăția luĭ Cimpeanu care credea că presa, neputînd fi în stare să culeagă informațiunĭ maĭ precise în această afacere, va putea fi indusă în eroare, iar el crezut pe cuvînt.

Din fericire, energia cu care maĭ întîĭ Tudor David, în confruntarea cu Cimpeanu, a susținut că acesta este autorul mizeriilor ce a îndurat, s'apoĭ declarațiunea martoruluĭ Crăciunescu ne dovedesc în destul că polițaiul Cimpeanu este vinovat și că negarea orĭ-căreĭ relațiunĭ cu Tudor David, n'a fost de cît un mijloc de a induce în eroare opinia publică.

*

Nu se poate trece cu ușurință, peste declarațiile categorice ale victimeĭ și ale martoruluĭ Crăciunescu.

D. ministru a delegat să facă ancheta la Tîrgoviște pe D. director al prefectureĭ.

Așteptăm să vedem cum va face D. director al prefectureĭ ancheta fără ca să asculte pe Tudor David și pe Crăciunescu!

Noĭ declarăm că nu vom părăsi această chestie pînă ce nu se va face dreptate.

V.

Umberto în Germania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Berlin, 23 August.— Prințul de Hohenlohe a plecat la Homburg.

Homburg, 23 August. — Revista trupelor a reușit cu totul. A avut loc în prezența împăratuluĭ Wilhelm, a regeluĭ Humbert, regilor Saxeĭ și Würtembergului, a mareluĭ duce de Hessa, a împărăteselor Augusta și Friedrich și a regineĭ Italieĭ.

Suveraniĭ aŭ fost aclamațĭ cu entuziasm; dar maĭ ales regele Humbert, cînd a luat comanda regimentuluĭ săŭ de husarĭ, pentru a-l face să defileze în galop.

Seara a fost prînz de gală. — Impăratul Wilhelm și regele Humbert aŭ schimbat toasturĭ.

După masă a fost concert și foc de artificiĭ. Orașul era luminat în mod strălucitor.

Noŭ atentat anarhist în Spania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Barcelona, 23 August. — La miezul nopțeĭ, cînd șefiĭ de poliție Portas și Teixido părăsiră teatrul, un anarhist, anume Sampara, trase asupră-le cîte-va focurĭ și rănĭ pe Portas la piept pe Teixidio la umăr.

Ucigașul a fost arestat. — A mărturisit că e anarhist și s'a găsit la el un document scris franțuzește și foarte compromițător. Ar fi un complice al luĭ Angiollilo.

Portas era însărcinat cu supraveghereа anarhiștilor și puse să aresteze pe Sampara acum doĭ anĭ, pentru că fluerase drapelul spaniol.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne)

Marienbad, 24 August. — Prințul de Galles a plecat la Copenhaga.

Candia, 24 August. — Insurgențiĭ aŭ ucis un musulman și aŭ rănit pe un alt musulman.

Ediția de seara

Umberto în Germania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Serviciul religios. — Distincțiunĭ. — Toastul împăratuluĭ. — Toastul regeluĭ.

Hamburg, 24 August. — Impăratul Wilhelm a acordat ordinul aquileĭ negre, conteluĭ Lonza, ambasadorul Italieĭ.

Prințul de Hohenlohe a sosit aseară.

Hamburg, 24 August. — S'a celebrat astăzĭ dimineață un serviciŭ religios în lagăr în fața majestăților lor germane și italiene, a regeluĭ Saxeĭ și a cancelaruluĭ imperiuluĭ.

Impăratul Wilhelm a numit pe regina Margareta șef al batalionuluĭ al 11-lea de vînătorĭ. Regina ĭ-a salutat batalionul cu vorbe amabile.

Majestățile lor germane și italiene s'aŭ dus după amiazĭ să facă o vizită împărăteseĭ Friedrich la Friedrichshof.

Regele și regina Italieĭ aŭ sădit două conifere în parcul din Friedrichshof în amintirea viziteĭ lor.

*

Hamburg, 24 August. — In toastul pronunțat la prînzul de erĭ, împăratul Wilhelm exprimă recunoștința și mulțumirile întreguluĭ corp de armată către regele Umberto, pentru onoarea ce a făcut armateĭ de a'șĭ prezinta regimentul.

Impăratul adăogă:

Nu numaĭ armata mea, dar toată patria germană salută în majestatea voastră pe amicul intim al tatăluĭ meŭ și pe aliatul credincios, a căruĭ prezență ne arată din noŭ, atît nouă cît și lumeĭ întregĭ, că există legăturĭ puternice și de nemișcat în tripla alianță întemeiată în interesul păceĭ, și carĭ legăturĭ vor arunca din ce în ce maĭ mult rădăcinĭ adîncĭ în conștiința popoarelor.— După ce vorbește în mod foarte călduros despre regina Italieĭ, împăratul Wilhelm ridică un toast pentru regele și regina Italieĭ.

*

Regele Humbert răspunse:

Mulțumesc foarte mult majestățeĭ voastre, în numele meŭ cît și în numele regineĭ, pentru cuvintele amabile pe carĭ nĭ le-a adresat și pentru primirea atît de afectuoasă pe care ne-a făcut-o majestatea sa. Am fost fericit primind grațioasa invitare a majestățeĭ sale de a veni să-ĭ exprim cu glas tare sentimentele mele și să-ĭ aduc o nouă mărturisire a legăturilor de amiciție cordială și de alianță carĭ există între guvernele și statele noastre.

Sînt recunoscător către majestatea sa, fiind-că mĭ-a dat ocaziunea să admir trupele sale viteze și să salut regimentul frumos al căruĭ șef mĭ-a făcut onoarea de a mă numi augustul săŭ bunic acum două-zecĭ și cincĭ anĭ.

Majestatea sa a dat domnieĭ sale o sarcină nobilă, dîndu-șĭ toate sforțările statornice pentru menținerea păceĭ în Europa. Majestatea sa știe că și dorința mea cea maĭ arzătoare este menținerea păceĭ prin înțelegerea și voința unanimă a guvernelor.— In-tot-d'a-una voĭ crede că rămîn credincios misiuneĭ țăreĭ mele, dîndu-mĭ ajutorul sincer la împlinirea acesteĭ opere, cea maĭ mare, cea maĭ bine-făcătoare dintre toate, pentru fericirea popoarelor și progresele civilizațiuneĭ.

Cu aceste sentimente și cu o nestrămutată încredere în viitor, beaŭ în sănătatea majestățeĭ sale, a majestățeĭ sale împărăteasa și a întregeĭ sale familiĭ auguste.

Țarul în Polonia

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne“)

Varșovia, 24 August.— Majestățile lor imperiale împreună cu mariĭ ducĭ și cu suitele lor aŭ plecat la Bialystok. O mulțime mare le-a aclamat în mod călduros.

Bialystok, 24 August. — Aŭ sosit țarul și țarina, venind din Varșovia.

Ultime informațiunĭ

Bandițiĭ bulgarĭ în Dobrogea

Din Dobrogea sosesc știrĭ de o gravitate excepțională: De vre-o cîte-va săptămînĭ granițele noastre d'acolo sînt în continuŭ călcate de bande de hoțĭ bulgarĭ carĭ jefuesc satele și pe călătoriĭ romînĭ.

Aceste cete de bandițĭ se compun în mare parte din foștĭ soldațĭ bulgarĭ și din revoluționarĭ macedonenĭ.

*

Cetele operează în plină libertate în Bulgaria, așa că granițele noastre nu se pot apăra de cît cu foarte mare greutate, maĭ ales că aceste cete găsesc sprijin și la Bulgariĭ din Dobrogea carĭ le ajută pe sub mînă numaĭ ca să scape de atacurile lor.

Cetele sînt organizate milităreşte și, ce e maĭ caracteristic, aŭ și un steag bulgăresc cu inscripția: „*Moarte dușmanilor*“ Șeful cetelor este un fost voevod macedonean care garantează țăranilor bulgarĭ că nu se va atinge de averea bulgărească cicĭ va combate numaĭ contra dușmanilor din Dobrogea.

*

După informațiunile cele maĭ precize aflăm că bandițiĭ carĭ compun aceste cete aŭ fost recrutațĭ de prin Macedonia și cîte-va orășele din Rumelia orientală. Eĭ aŭ ajuns pînă la granițele Dobrogeĭ nesupărațĭ de nimenĭ, cu toate că pe linia granițeĭ bulgăreștĭ sînt o mulțime de pichete de soldațĭ bulgarĭ.

Guvernul romîn, văzînd că în Bulgaria nu se ĭa nicĭ o măsură în contra acestor bandițĭ, a intervenit pe cale diplomatică la Sofia, iar pe de altă parte a ordonat prefectuluĭ de Constanța să formeze potere cu carĭ să urmărească pe bandițiĭ bulgarĭ.

*

D. Luca Ionescu a și plecat cu maĭ multe potere la Medjidia, de unde va începe o campanie energică în contra cetelor de bandițĭ.

M.

D. Christescu, prefectul de Teleorman, a început o goană în toată regula contra tuturor acelor funcționarĭ pe carĭ îĭ bănuește că simpatizează cu aurelianiștiĭ.

D-sa a hotărît revocarea polițailor din Roșioriĭ de Vede și Alexandria, cît și înlocuirea sub-prefectuluĭ Mateescu, cumnat cu D. Coscovici, liberal dizident, prin D. Zlătescu, care a fost sub-prefect pe timpurile luĭ Chirițopol în 1886.

Purtarea D-luĭ Christescu a indignat într'atîta pe liberaliĭ din Teleorman, că un mare număr dintr'înșiĭ s'aŭ hotărît să vină în Capitală să se plîngă D-luĭ D. Sturdza.

Din Bușteni nĭ se scrie că gara d'acolo este într'un hal fără hal.

Peronul n'are maĭ de loc acoperămînt, așa că în timpul ploeĭ călătoriĭ de-abia se pot urca în vagoane.

De vre-o două zile maĭ ales, de cînd ploile aŭ început și toțĭ vizitatoriĭ se întorc la căminurile lor, călătoriĭ sufăr foarte mult din cauză că peronul nu e acoperit.

Ni se comunică din Giurgiu că, în seara de 23 August, pe la orele 9 și un sfert, s'aŭ aprins grajdurile din str. Bucureștĭ. Focul s'a întins într'o clipă, cauzînd o mare panică printre orășenĭ, carĭ se temeaŭ ca flacările să nu se propage și la cheresteaua ce se află în apropierea grajdurilor.

Din fericire, vîntul nu bătea de loc, iar pompieriĭ sosiră la timp, așa că focul, un moment foarte mare, a putut fi localizat. Pagubele pricinuite de incendiŭ nu sînt tocmaĭ marĭ.

Astă-zĭ, Lunĭ dimineața, Tudor David a fost chemat la prefectura poliției. Directorul prefectureĭ din Tîrgoviște a cerut pe cale telegrafică prefectureĭ Capitaleĭ ca să întrebe pe nenorocitul băiat asupra anuluĭ, a luneĭ și a zileĭ în care a fost trimes din acel oraș la Turnu Măgurele.

De oare-ce printre actele poliției din Tîrgoviște nu se găsește nicĭ un indiciŭ privitor la trimiterea luĭ ca dezertor, se bănuește că faimosul Cimpeanu, abuzînd de poziția ce ocupă, a trimis pe Tudor fără a împlini formele cerute de lege.

Pe lîngă actul incalificabil și criminal comis de Cimpeanu, maĭ rămîne decĭ de pedepsit și ușurința cu care ceĭ din Turnu Măgurele aŭ primit și prefăcut în dezertor pe un om transmis fără ca să fi fost însoțit măcar de actele ce se cer în asemenea cazurĭ.

Expulzarea Armenilor din Dobrogea

Am arătat în numărul trecut că D. Sturdza, ținînd cu orĭ-ce preț să facă pe agentul polițienesc al sultanuluĭ, a ordonat expulzarea a 50 de Armenĭ din Constanța.

Acum aflăm că D. Sturdza nu s'a mulțumit numaĭ cu aceste 50 de victime, ci a dat un noŭ ordin telegrafic prefectuluĭ de Constanța ca să expulzeze și pe ceĭ-l'alțĭ Armenĭ rămașĭ în județul săŭ.

Prefectul, îndeplinind întocmaĭ ordinul D-luĭ Sturdza, a ridicat alaltă-ierĭ noaptea 16 Armenĭ din Constanța și, îmbarcîndu-ĭ pe un vapor, ĭ-a trimes în largul măreĭ.

*

Armeniĭ arestațĭ ast-fel noaptea s'aŭ rugat să li se îngădue măcar 24 de ore pentru ca să-șĭ strîngă lucrurile și să-șĭ reguleze afacerile, dar poliția, invocînd ordinul sever pe care l'a primit de la D. Sturdza, a refuzat chiar această cerere sărmanilor Armenĭ.

*

Printre aceștĭ 16 Armenĭ deja stabilițĭ de un an în țară se află și unul care e născut la Constanța și e de 18 anĭ în serviciul vapoarelor romîne.

El deși e supus romîn și are drepturĭ politice totușĭ a fost expulzat din țară numaĭ pentru ca să se satisfacă dorința consuluĭ turc care a ajuns să comande în Dobrogea.

*

Protestăm din noŭ în contra aceșteĭ marĭ infamiĭ a D-luĭ D. Sturdza, acest slugoiŭ al sultanuluĭ, și protestăm cu atît maĭ mult cu cît prin expulzarea unuĭ Armean care se bucură de drepturile politice în țară a comis și o flagrantă călcare a Constituțieĭ.

X.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foițele „Copiiĭ părăsițĭ“ și „Destăinuirile unuĭ polițist“ nu aŭ loc în numărul de azĭ.

Specificul d-ruluĭ Nicoreanu

— Ancheta noastră —

Moartea luĭ Godeanu a dat la lumină o mulțime de alte crime comise în închisoarea și spitalul militar de către d-rul căpitan Nicoreanu și tovarășiĭ săĭ.

Redacția noastră e vizitată zilnic de zecĭ de persoane unele carĭ aŭ făcut armata, altele carĭ fac parte chiar din armată și toate nu fac alt-ceva de cît să ne spună ce aŭ suferit în închisoare din partea acestuĭ medic militar.

*

Un fost sergent de jandarmĭ călărĭ, azĭ proprietarul restaurantuluĭ „Enache“, ne povestea erĭ cum Nicoreanu acum cîțĭ-va anĭ prepara acest medicament care a cauzat moartea la atîțĭa soldațĭ și a lăsat pe drumurĭ atîțĭa nenorocițĭ.

— E ceva teribil, ne spunea fostul sergent.

Am văzut cum se lua pelin în mare cantitate și se ferbea într'un vas cu apă pînă ce nu maĭ rămînea de cît ca un pahar de o litră.

Această esență cumplit de amară era amestecată cu diferite prafurĭ și cînd un soldat se prezenta la vizita medicală saŭ cine știe cum dădea ochiĭ cu Nicoreanu atuncĭ i se da să bea din această otravă.

Cînd bietul om eșea afară se bătea cu pumniĭ peste piept și cîte două zile vărsa într'una, de aĭ fi crezut că-șĭ varsă și mațele din el.

*

Doctoria mediculuĭ Nicoreanu a fost dată la soldațĭ din toate regimentele. Nu există un soldat care să nu știe ce e „specificul“.

Ni se spune că barbaria căpitanuluĭ Nicoreanu mergea pînă acolo, ca dădea specific și la soldațiĭ bolnavĭ de ochĭ.

Doĭ din aceștia carĭ sînt încă în armată și ale căror nume, din motive lesne de înțeles, nu le putem spune—cu toată părerea de răŭ ce știm că 'ĭ-o vom pricinui D-luĭ major Paleologu—ne declară erĭ la redacție cum într'una din zile ducîndu-se la vizită pentru a se arăta acestuĭ medic, de oare-ce eraŭ atuncĭ bolnavĭ de conjuctivită, li s'a dat să bea specific ca să le treacă boala de ochĭ.

— Și de ce ațĭ băut? ĭ-am întrebat noĭ.

— Atît ne trebuia. Cum ne-a văzut ne-a întrebat răstit:

— Dar pe voĭ ce v'a găsit măĭ?

—Ne dor ochiĭ, D-le Căpitan, să trăițĭ!

— Aha! A! vă dor ochiĭ, stațĭ că vă vindec eŭ.

Și Nicoreanu adresîndu-se soldaților care eraŭ la infirmerie îĭ zise:

— Ia dă acĭ cîte o „băuturică“ așa maĭ potrivită că pentru prima oară îĭ văd p'acĭ.

— Dar, D-le căpitan, pe noĭ ne dor ochiĭ.

— Nu crîcni jigodie că țĭ-o daŭ dublă; Soldațiĭ aŭ băut, s'aŭ îmbolnăvit, aŭ vărsat pînă n'aŭ maĭ putut și conjuctivita s'a agravat, așa că abia pe urmă aŭ fost trimișĭ la spitalul militar.

*

O rudă a unuĭ soldat mort nu de mult în închisoarea militară ne povestește ceva oribil la adresa luĭ Nicoreanu.

Un soldat era de cît-va timp închis în închisoarea militară.

In timpul acesta soldatul se îmbolnăvește răŭ de tot și cere d-ruluĭ Nicoreanu să dispună să fie dus la spital. Medicul nu voi însă să ĭa în considerație cererea bolnavuluĭ, ci îĭ administră o doză de specific și'l trimese la carceră.

După un scurt timp boala se agravează din cale afară și Nicoreanu, văzînd că bolnavul e aproape pe moarte, 'l trimite la spitalul militar.

Adus acĭ, soldatul moare numaĭ de cît de pleuro-pneumonie.

*

Crima aceasta a luĭ Nicoreanu a fost acoperită cu aceașĭ lipsă de scrupul de către d-r. Papilian cum a fost acoperită și asasinarea luĭ Godeanu.

Comisiunea, compusă din d-r. Papilian, din însușĭ Nicoreanu (culmea culmeĭ) și din d-rul Buță, a constatat la facerea autopsieĭ că soldatul a murit de *asistolie*, boala de care poate muri la un moment dat orĭ-cine, provocată fiind de o slăbire subită a corduluĭ.

*

Dacă înșișĭ Nicoreanu și Papilian ar fi numit adevărata boală, atuncĭ tot ar fi fost responzabilĭ fiind-că aŭ permis să se ție în închisoare și neîngrijit atîta timp un om bolnav de pleuro-pneumonie.

Și, pentru ca nu cum-va să se afle ceva și la urmă tot să se constate adevărata cauză a morțeĭ acestuĭ soldat, se zice că plămîniĭ mortuluĭ ar fi fost ascunșĭ și îngropațĭ deosebit.

*

Un fost soldat croitor ne a povestit cîte-a pățit de la căpitanul Nicoreanu.

Pe cînd dr. Nicoreanu se afla medic secondar la spitalul militar, croitorul acesta a fost ținut cîte o jumătate de an și chiar un an în spital ca bolnav pentru a croi haine pentru căpitanul Nicoreanu și familia luĭ.

Croitorul acesta a fost ținut ascuns într'o odăiță a latrineĭ din mansarda spitaluluĭ și acolo cu mașina cosea și lucra pentru căpitanul în chestie.

Tot ast-fel aŭ fost ținuțĭ, ne a declarat acest croitor, și alțĭ soldațĭ carĭ lucraŭ cizmăria saŭ alt ceva.

— Cînd se întîmpla ca să greșesc ceva, mă luaŭ frigurile de frică: „specificul“ era gata și o zi ș'o noapte vărsam pînă nu maĭ vedeam cu ochiĭ, iar apoĭ cu săptămînile nu maĭ puteam să iaŭ în gură nimic—mă durea stomachul și gura 'mĭ era într'una amară.

*

La toate acestea trebue să adăogăm declarația căpitanuluĭ în retragere Văcărescu, care a văzut cum Nicoreanu îndea această băutură „națională“, declarația făcută de însușĭ Nicoreanu unuĭ confrate că administrează specificul „simulanților“ și în fine declarația reprezentantuluĭ ministruluĭ de războiŭ de la ancheta de Sîmbătă, a D-luĭ colonel Anghelescu, că știe ce e specificul.

Vom termina cu următoarea reflecție a unuĭ soldat care stătea Sîmbătă la morga spitaluluĭ și îngrijea cu ghiață cadavrul luĭ Godeanu. Un redactor al nostru l'a întrebat:

— Da'tu aĭ luat doctorie de aĭa mă bălete...

— Uf! m'a ferit pînă acuma D-zeŭ, D-le. Dar ăĭa de la „sanitarĭ“ aŭ pățit-o răŭ de tot și, arătînd cadavrul, urmă:

—Heĭ! pe cîțĭ de ăștia nu ĭ-a adus acĭ întinșĭ pe mesele astea...

Și soldatul tăcu, căcĭ comisiunea de anchetă se scobora să facă autopsia cadavruluĭ luĭ Godeanu.

Gh.

Citim în „Tribuna“ din Sibiŭ:

„Regele Carol, pentru a-șĭ da seamă de starea reală în care se găsește învățămîntul și mișcarea națională romînească din Macedonia, a ordonat facerea uneĭ anchete. Această anchetă s'a făcut. *Un memoriŭ foarte amănunțit și documentat a fost supus regeluĭ în această privință*“.

Am dori să știm despre ce anchetă e vorba? Poate despre aceea făcută de D. Rabin? Atuncĭ cum rămîne cu afirmațiunea ziaruluĭ cu hal și clopoțeĭ că primul săŭ redactor a mers în Macedonia pe seama și cu cheltuiala gazeteĭ?

Ni se anunță din Bîrlad că la 23 August a încetat din viață D. Ștefan Neagoe, fost profesor la liceul din acel oraș.

Noŭ atentat anarchist în Spania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Barcelona, 24 August. — Sampan a fost depus la închisoarea militară. Spune că nu e anarchist, ci republican federalist. Declară că a tras asupra șefuluĭ de poliție Portas, fiind-că acesta îl expulza din toate localitățile unde voia să-șĭ fixeze domiciliul.

Pare sigur că alțĭ doĭ indivizĭ aŭ maĭ tras asupra luĭ Portas și luĭ Teixidio, dar aŭ reușit să fugă.

Barcelona, 24 August. — Consiliul de războiŭ s'a întrunit pentru a judeca pe Sampan; se crede că-l vor executa mîine.

Reînceperea tratărilor de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 24 August.— In cercurile diplomatice se crede că s'aŭ înțeles cabinetele în privința articolelor din tratatul de pace în discuțiune, așa în cît conferințele se vor putea reîncepe la Tophane săptămîna viitoare.

REPORTAGIU

Din Capitală

Aŭ fost prinșĭ și arestațĭ maĭ mulțĭ indivizĭ carĭ aŭ furat suma de 1300 leĭ de la D. Apostol Ion din calea Rahoveĭ 27.

Aceștĭ indivizĭ după ce aŭ furat suma de 1300 leĭ aŭ încredințat-o spre păstrare unuia dintr'înșiĭ.

In urmă aŭ furat-o unul de la altul, fie-care cheltuind cîte ceva dintr'însa, așa că la urma urmelor n'aŭ maĭ rămas dintr'însa de cît vre-o cîte-va sute. Acum abia hoțiĭ se dezmeticiră și se luară la ceartă. Aceasta degeneră în bătae și urmarea fu că niște agențĭ aĭ poliției dădură peste dînșiĭ.

Acum eĭ se află la arestul poliției unde aŭ vreme să mediteze asupra dezavantagiilor lipseĭ de „camaraderie“ și a proverbuluĭ „lăcomia strică negustoria“.

Astă noapte poliția de siguranță a Capitaleĭ a prins pe individul Carol Frantz, dezertor din armată și vestit spărgător.

El a evadat de maĭ multe orĭ de prin aresturile secțiilor.

Erĭ a izbucnit un mare incendiŭ la casele D-luĭ Gheorghe Zisu, cîrciumar, situate în calea Rahoveĭ.

Focul a pornit de la fînul din podul grajduluĭ, care a și fost consumat de flacărĭ.

Pompieriĭ, sosind la timp și luînd măsurile de apărare, aŭ reușit să localizeze incendiul.

Erĭ a fost prins de agențiĭ poliției de siguranță a Capitaleĭ individul Năstase Habudin, falsificator de monede.

In momentul cînd agențiĭ siguranțeĭ l-aŭ prins, a aruncat maĭ multe piese de 5 leĭ pe carĭ le avea asupră-șĭ.

In noaptea de 21 August individul Ioniță Ion Gogu zis și Mingheanos, de profesie hoț de caĭ, introducîndu-se în curtea locuitoruluĭ Ene Tănase din comuna Vlădenĭ, județul Prahova, și voind să fure niște vite carĭ se aflaŭ acolo, a fost împușcat de către Ene Tănase în umărul drept.

El a fugit pînă în fundul grădineĭ și acolo a căzut mort lîngă gard. Ene a fost arestat.

Parchetul instruește afacerea.

DEPĂRTĂRĂRI

24 AUGUST

Hotel Colaro: Marinescu, prop., Giurgiŭ; P. H. Gancioviciĭ, prop., Aloxandria; Migas Nicolae, comers., Rusciuk.

Hotel Capșa: I. Buzdugan, deputat, Paris; Raudlo Holme, advocat, Londra.

Hotel Universal: Corneliu I. Oncea, comers., Harrova; Adamescu, comers., Craiova; I. Pandele, comers., Argeș; M. Osiceanu, comers., Slatina.

Hotel Gabroveni: I. Vladescu, comers., Craiova; P. Protopopescu, comers., Craiova; Ghercef, comers., Rusciuk; Petre Blarof, comers., Rusciuk; Ștefan Danef, comers., Rusciuk; Tache Moroeanu, arendaș, Vîrtej; locot. Iacobescu, militar, Iașĭ: maĭor Garleanu, militar, T.-Vesteĭ.

Hotel Victoria: Iancu Stănciulescu, comers., Ploeștĭ; N. Giugleescu, comers., Tîrgoviște; Georgescu, func., Vlașca.

Hotel Imperial: Paul Welite, kelner, Predeal; Ștefan Delcescu, prop., Craiova; căp. Petrescu, militar, Ploeștĭ.

Hotel Bristol: A. Zimerman, voiajor, Viena; Iosif Musika, comers., Rusciuk; Rosemberg, inginer, Giurgiŭ.

Hotel de France: Veizenhoffer, comers., T.-Măgurele; Goldenthal D., comers., Iașĭ; Fortes Wilh., comers., Vierna; Achor Ernold, comers., Viena; Teodor D-tru, comers., Bîrlad; colonel Crutescu, militar, Giurgiŭ; Burca, judecător Braila.

Hotel Dacia: Generos Solbaros, comers., Buzăŭ; Grunberg, comers., Ploeștĭ; Emil Meretz, comers., Tulcea; M. Alexandrescu, comers., Calărașĭ; D. Stănescu, preot, Zimnicea; locot. Popescu, militar, T.-Măgurele; locot. Teodorescu, militar, Tîrgoviște.

Hotel Central: Alevropol, moșier, Dîiga; C-tin Tănase, moșier, Urzicenĭ; Papa, gheorghiu, moșier, Slatina; Stoicescu-moșier, Ghimpațĭ; Stoeanoff, comers., Medjidia; Gristof Nicolae, comers., Rusciuk; sub-locot. D-trescu, militar, Ploeștĭ.

Hotel Union: Sub-locot. Popovicĭ, militar, Tecucĭ; P. Ionescu, prof., Focșanĭ; Anastasiu, comers., Iașĭ; D. Eremias, voiajor, Citan; Dobrescu, medic, Buzăŭ;

Hotel Boulevard: Colonel Graham, prop., London; Ruben Dreyfus, comers., Brăila; Albertt Strast, comers., Brăila; Emil Lagerivall, comers., London.

Hotel Frascatti: Locatelli, antreprenor, Cosmăneștĭ; D-na Pedemotu, prop., Geneva.

Hotel Englis: General Beller, militar, Bîrlad; locot. Georgescu, militar, Otopenĭ; D. Vasiliu, prof., Brăila.

Hotel Regal: Elefterie R fail, comers., Iașĭ; Nae Pleșoeanu, prop., Craiova; căp. Stănoescu, militar, Craiova; G. Anastasescu, inspector, Călărașĭ; Ion Niculescu, comers., Tîrgoviște; Costescu, comers., Craiova.

Hotel Metropol: P. Iliescu, medic, Caracal; Marinescu, prop., Caracal; Al. Mavrocordat, prop., Iașĭ; Vincu, prof., Cîmpina.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureștĭ*

23/4 August 1897.

VIENA	
Napoleonul. Fl.	9.52
Rubla.	127.37
Credit. Anstalt.	366.40
Cred. fonc. austr.	464.
» ungar.	3 8.75
Drum fier austr.	350.70
Lombards.	—
Alpines.	137.20
Losurĭ turceștĭ.	65.10
Rentă perp. austr.	102 40
» arg.	102.40
» aur	124.60
» ungară	122.40
Francfurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.80
» » 4%	88.60
BERLIN	
Napoleonul	16.19
Rubla	217.25
Disconto.	205.75
Schimb- Londra.	20.275
» Paris.	80.90
» Amsterdam	168.35
» Viena	169.10
» Belgia	80.60
» Italia	76.85
Ren. Rom. 5% Fl	101.40
» » 1890 4%	90 25
» » 1891 4%	90.10
» » 1896 4%	90.20
Imp. mun. Bucur.	101.20
PARIS	
Banca Otomană	605.
Losurile Turceștĭ.	118.
Impr. Egyptian.	—
» Helenic.	—
Drum de fier austr.	754.
Alpinet.	2 8.
Renta Franc. 3½	107.05
» » 3%	104.45
Ren. Romînă 5%	101.60
» %	—
» 1896 4%	—
Ren. Italiană.	94.60
» Ungară	—

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă. leĭ	104
5% » amor. 1881	102
5% » » (îm. 1892)	101
5% » » din 1893	101
5% » » 1894 int.	96½
4% » » (îm. 32½ milioane)	88¾
4% » » (îm. 50 milioane)	86¾
4% » » (îm. 274 milioane)	90½
4% » » (îm. 45 mil.) 1891	89¾
4% » » (îm. 120 mil.) 1894	89¾
4% » » (îm. 90 mil.) 1896	90½
6% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	102½
10 Oblig. Caseĭ Pensiunĭ, a 300 leĭ	—
Imprumuturĭ de orașe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1885 leĭ	97¾
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1888	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	98½
Idem Idem 895	96½
Imprumuturĭ de Societăță	
5% Scr. fonc. rurale. leĭ	83½
5% » » urb. Buc.	89½
5% » » » Iașĭ	86
Acțiunĭ	
Banca Naț. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
» » Națională	—
» » reas. Patria	—
» rom. con. inc. p.	—
» de Basalt artific.	—
» Latea	—

Tîrgul cerealelor

Brăila, 23 August.

Grîŭ: 316.500 hectol.; 50½-58¾ libr.; 13.75-13.90 pr ț.

Porumb: 468.500 hectol.; 61-62½ libr.; 6.30-6.40 preț.

Orz: 92680 hectolitri; libre 43-43¾; 3.90 4.15 preț.

Secară: 24.000 hectolitri; libre 55; 7.20 preț.

Navtă: 20.090 hectolitri.

Ovăz: 2650 hectolitri; 10.50 preț.

Fasole: 80000 hectolitri; 14.75 preț.

Marmorosch, Blank & Comp.

POȘTA REDACȚIEI

D-luĭ Flor. I. Bsc., Piteștĭ. — Trimetețĭ și vom vedea.

NUVELA

NEBUNA

I

Marea se întinde sub pădurile de portocalĭ, verde ca un chilim de smaragd și maĭ departe, departe de tot e așa de albastră că se îmbină cu azurul nesfîrșit al ceruluĭ.

Ce frumos e Miramar! Un colț splendid de natură, un cuĭb de fericire scăldat de undele bătrîneĭ Adriatice și adormit de murmurarile eĭ atît de tainice.

Și ce frumoase noptĭ are Miramar! Cînd dunga roșie a apusuluĭ s'a stins în valurĭ, cerul își îmbracă mantaua luĭ de stele, iar focurile acestora se oglindesc în undele cînd vinete, cînd negre, cînd albe.

Atuncĭ zefiriĭ încep să alerge prin crîngurĭ, aducînd pe aripele lor tristul cîntec al vre-uneĭ privighetorĭ rătăcite.

Era o seară ca aceasta cînd, după veranda „Castelului pierdut“ în gîndurĭ, alergam cu privirile în spațiul nemărginit, în haosul de stele și apă.

Și cîte iluziĭ, cîte vise nebuneștĭ nu-țĭ trec prin față cînd staĭ ast-fel!

O mînă ușoară mă atinse pe umăr.

Cînd speriat privii îndărăt, văzuĭ pe buna mea prietenă Lady Flint, neb...

O! cum, dacă există o putere creatoare, a putut lăsa noaptea vecĭniceĭ nebunii pe un chip atît de frumos!

Mĭ-era teamă și totușĭ purtam o simpatie față de această ființă nenorocită cu care legasem o amiciție curioasă.

— Jean, știĭ tu că te ĭubesc, îmĭ spuse dînsa îmbrățișîndu-mă și atingînd buzele eĭ recĭ ca de marmoră de buzele mele înfierbîntate. Cu un fier de groază, mă despărțiĭ din brațele eĭ.

— Ce răŭ eștĭ tu, Jean, că mă gonestĭ de la tine!

Și, cu toate că era întuneric, citiĭ în focul ochilor eĭ, pĭerduțĭ în neant, un regret vag, nedeslușit.

Departe, cît se poate de departe, răsărea luna ca un glob aprins, azvîrlind o dungă roșiatică pe jocul fantastic al valurilor.

— Vezĭ, Jean, ĭa te uĭtă, ce frumos, ce frumos! țipă dînsa, aplecîndu-se cu tot corpul peste verandă.

O mișcare lipsea și s'ar fi prăbușit în haosul nesfîrșit al apeĭ.

Impins de un sentiment umanitar, mă repeziĭ și o zmulseĭ din pericolul atît de apropiat.

— De ce nu m'aĭ lăsat să mor, tu mă ĭubeștĭ! îmĭ șopti dînsa și, rîzînd cu hohot, dispăru în antreul castelului.

Inmărmurit, priveam în urma eĭ și povestea simplă, dar dureroasă, pe care mĭ-o spusese mama nebuneĭ, îmĭ învia din noŭ în gîndire.

Bogată, tînără, frumoasă, se amoreză de un ofițer.

Dînsul ĭĭ răpi onoarea și drept recompensă o schimbă cu alta.

De durere înebunise.

Cine știe dacă nu vedea în mine imaginea aceluia pe care, cu toate că o nenorocise, îl ĭubea încă cu o pasiune nebună.

II

Cînd intraĭ în odae, mă cuprinse un acces de frigurĭ și o tremurătură nervoasă, ĭar ecoul vorbelor: tu mă ĭubeștĭ! izbeaŭ dureros în inima mea.

Șase săptămînĭ am stat în pat și cînd mă ridicaĭ era o dimineață fermecătoare, o dimineață a Suduluĭ cu un cer așa de senin, întins de asupra măriĭ liniștite ca un luciŭ de oglindă.

Lady Flint fu prima mea grijă.

Repede intraĭ la portar ca să întreb de dînsa.

— Sărmana de ea! s'a înecat din nebăgare de seamă, îmĭ spuse dînsul dînd, în semn de compătimire, din cap.

Am fost de fĭer, că n'am căzut grămadă la vestea asta neașteptată, dar corpul meŭ încă slăbit de boală se zgudui într'atîta că a trebuit să mă pun din noŭ la pat.

După multe zile de durere, plecaĭ din acel oraș în care venisem să petrec cîte-va ore senine, dar care nu'mĭ dase de cît durere, numaĭ durere.

Și tocmaĭ acasă, cînd o văzuĭ pe dînsa, aceĭa căreĭa ĭ-am închinat viața și inima mea, mustrarea de conștiință împreună cu Lady Flint se topiră încetul cu încetul din memoria mea, întocmaĭ ca umbra unuĭ vis.

I. Feilender

MODE

Costum de călătorie



Juponul garnisit cu galoane gris deschise. Jachetă în formă de bluză strînsă la talie de o cingătoare garnisită cu aceleașĭ galoane ca și juponul și avînd două reverurĭ marĭ. Nasturiĭ de coloarea rochieĭ. Cravată de mătase neagră cu carele albe. Pălăria de paĭ cenușie, fason tirolian.

Laura.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varetățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Pentru gospodine

Băutură răcoritoare. — Luațĭ zeama de la treĭ lămîĭ și lăsați-o treĭ minute intr'un litru de apă fierbinte. Adăogațĭ 750 grame zahăr și lăsațĭ totul să fiarbă, adăogind încă zeama de la treĭ lămîĭ. E o băutură foarte bună care calmează setea și se uzitează maĭ ales în boalele febrile.

Gastr.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul edituriĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Georges Ohned. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Catulle Mendès. La première maîtresse leĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. La Fédor pages de la vie leĭ 3.25.

Marie Anne de Bovet. Partie du pied leĭ 3.25.

Paul Bourget. Voyageuses Leĭ 3.25.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.

Pentru provincii să se adaoge pentru porto.

Premiĭ noŭĭ de vacanță

Seria a Un-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a zecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a Unsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 12 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 25 August inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 13-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Ca bătrîniĭ, fac tineriĭ de Louis Knaus.

Păzitorele curcanilor de Cihalivo.

Semnalul vînătoruluĭ de Deker.

Ajutor neașteptat de H. Sperling.

Vărul orășeluluĭ de Benjamen Vautier.

O după amiază la Villa Pamphyli din Roma de P. Joris.

Congresul pentru emanciparea cîĭnilor de A. Gilli, și *Intoarcerea împăratuluĭ Guillaume de la vînătoarea de urșĭ* de Falat.

Ce carte să aleagă? de Vautier.

Intîĭa lecțiune de dans de Vauțier.

Bunul Samaritan de Plickhorst.

Martiriĭ de Verhas.

Prea tîrziu de Hans Dahl.

Tentațiunea pisiceĭ de Rotta.

La Veneția de Stewart.

O partidă de vînătoare în iarnă de Kovalski.

Sărmaniĭ musicienĭĭ Tirolesi de Defregger.

Toate aceste tablourĭ sînt unite cu fascicula a 13-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos. Înștiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Robert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
George Duruy, Ni dieu ni maître, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:	
Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme,* 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă,* ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"
No. 2924
Acest bon detașat și expediat Administrației ziaruluĭ nostru dă drept la premiu și e valabil pînă la 25 August inclusiv.

Tipărit cu cerneala E. T. Gleitsmann, Dresda — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Băncel Naționale — Proprietar CONST. MILLE